

CATEHISMUL DE LA HEIDELBERG
CATEHISMUL BISERICII REFORMATE

Traducere de Mihai Androne

2006

**LISTA ABREVIERILOR
LA CĂRȚILE VECHIULUI ȘI NOULUI TESTAMENT**

Vechiul Testament

<i>Gen (Geneza)</i>	<i>Ps (Psalmii)</i>
<i>Ex (Exodul)</i>	<i>Prov (Proverbe)</i>
<i>Lev (Leviticul)</i>	<i>Ecl (Eclesiastul)</i>
<i>Num (Numeri)</i>	<i>Is (Isaia)</i>
<i>Deut (Deuteronomul)</i>	<i>Ier (Ieremia.)</i>
<i>Ios (Iosua)</i>	<i>Ez (Ezechiel)</i>
<i>1 Sam (1 Samuel)</i>	<i>Dan (Daniel)</i>
<i>2 Sam (2 Samuel)</i>	<i>Hab (Habacuc)</i>
<i>1 Cron (1 Cronici)</i>	<i>Zah (Zaharia)</i>
<i>2 Cron (2 Cronici)</i>	

Noul Testament

<i>Mat (Evanghelia după Matei)</i>	<i>2 Tes (Epistola a doua a lui Pavel către Tesaloniceni)</i>
<i>Mc (Evanghelia după Marcu)</i>	<i>1 Tim (Epistola întâi a lui Pavel către Timotei)</i>
<i>Lc (Evanghelia după Luca)</i>	<i>2 Tim (Epistola a doua a lui Pavel către Timotei)</i>
<i>In (Evanghelia după Ioan)</i>	<i>Tit (Epistola lui Pavel către Tit)</i>
<i>Fapte (Faptele Apostolilor)</i>	<i>Evr (Epistola către Evrei)</i>
<i>Rom (Epistola lui Pavel către Romani)</i>	<i>Iac (Epistola lui Iacov)</i>
<i>1 Cor (Epistola întâi a lui Pavel către Corinteni)</i>	<i>1 Pet (Epistola întâi a lui Petru)</i>
<i>2 Cor (Epistola a doua a lui Pavel către Corinteni)</i>	<i>2 Pet (Epistola a doua a lui Petru)</i>
<i>Gal (Epistola lui Pavel către Galateni)</i>	<i>1 In (Întâia epistolă a lui Ioan)</i>
<i>Efes (Epistola lui Pavel către Efeseni)</i>	<i>2 In (A doua epistolă a lui Ioan)</i>
<i>Filip (Epistola lui Pavel către Filipeni)</i>	<i>Iuda (Epistola lui Iuda)</i>
<i>Col (Epistola lui Pavel către Coloseni)</i>	<i>Apoc (Apocalipsa lui Ioan)</i>
<i>1 Tes (Epistola întâi a lui Pavel către Tesaloniceni)</i>	

PREFAȚĂ

Catehismul de la Heidelberg (1563) este un document de bază al credinței creștine, în general, și al celei reformate, în particular. Rod al travaliului susținut al unui grup de teologi protestanți din secolul al XVI-lea (amintim în primul rând pe Zaharia Ursinus și pe Gaspard Olevianus), *Catehismul de la Heidelberg* este nu doar un *text* teologic înconjurat de aura clasicității, ci este și o pasionantă *mărturisire* a încrederii în Dumnezeu de care trebuie să dea dovadă orice aparținător al Bisericii lui Hristos. El urmărește edificarea spirituală a credincioșilor prin aceea că le pune la dispoziție un ghid care să-i orienteze pe drumul cunoașterii lui Dumnezeu și a sinelui.

Frederic al III-lea, principele elector al Palatinatului, era luteran, dar se simțea mai aproape de teologia lui Calvin, mai ales în problema Cinei Domnului. Fiind o fire pioasă, a dorit să pună la dispoziția supușilor săi o lucrare de mici dimensiuni care să cuprindă o expunere clară a credinței creștine, un manual util pentru bisericile și școlile din teritoriile lui. Sarcina elaborării acestei lucrări a fost încredințată unei echipe formate din mai multe persoane: tinerii Ursinus și Olevianus s-au remarcat în mod deosebit. Ursinus fusese elevul lui Melanchthon la Wittenberg și cunoștea bine teologia reformatoilor elvețieni. A început, după tradiția timpului, să scrie un catehism în latină, dar limba latină era accesibilă învățaților epocii, nu și oamenilor de rând. De aceea a apărut ediția germană prin strădania lui Gaspard Olevianus, care-și desăvârșise formația teologică în Elveția, pe lângă Bullinger și Calvin

Sinodul de la Dordrecht (1618-1619) din Țările de Jos a confirmat importanța deosebită a acestui catehism: pastorii erau îndemnați să explice în predicile lor învățătura cuprinsă în el, în așa fel încât, pe parcursul celor 52 de duminici ale anului, catehismul să poată fi parcurs de la un capăt la altul. Nenumărați au fost cei care, de atunci și până acum, au învățat catehismul pe de rost: cum altfel când prorocul Osea (4:6) îi avertizează pe preoții timpului, și implicit pe noi, cu privire la pericolul necunoașterii celor sfinte?

Omul credincios nu se mai simte dezarmat în fața greutăților vieții sau în fața morții, pentru că el îi aparține lui Dumnezeu, iar Dumnezeu este Cale, Adevăr și Viață. El îi aparține lui Hristos, Dumnezeu-Omul, prin credință, prin acea încredere desăvârșită în făgăduințele divine cuprinse în Evanghelie. Mântuirea se află în Hristos, Fiul lui Dumnezeu întrupat; El S-

a jertfit pe cruce și a înviat pentru ca omul să trăiască eliberat de povara păcatului și de teroarea morții. Hristos a gustat moartea pentru ca omul să poată gusta viața veșnică.

Hristos a pățimit, a murit, a fost îngropat și a înviat, iar acum Se află de-a dreapta Tatălui, mijlocind pentru noi. Și trimițându-ne Duhul Său cel Sfânt pentru a ne strânge în jurul Lui în unitatea dreptei credințe. Catehismul accentuează legătura dintre taină și Cuvânt, sprijină ideea botezării copiilor, vorbește despre disciplina bisericească, dezvăluie legătura organică dintre credință și faptele bune, se oprește asupra necesității pocăinței și explică Legea lui Dumnezeu și rugăciunea domnească.

Catehismul de la Heidelberg ne vine din trecut, dar el este de stringentă actualitate. Pentru că de stringentă actualitate este Cuvântul lui Dumnezeu pe care catehismul se sprijină.

Mihai Androne

NOTA TRADUCĂTORULUI

Traducerea *Catehismului de la Heidelberg* a fost realizată după următoarele ediții:

a) *The Triple Knowledge. An Exposition of the Heidelberg Catechism* by Herman Hoeksema, vol. 1, Reformed Free Publishing Association, Grand Rapids, Michigan, 1972 (1976);

b) *Heidelbergi Káté. A református keresztyén egyház hitvallása. Catehismul Heidelbergian: Catehismul Bisericii reformate creștine*, trad. de Péter Miklós, preot reformat, CE Koinonia Cluj – Waddinxveen: Christelijke Afgescheiden Gemeente, 1992;

c) *Catechisme de Heidelberg. Quelle est ton unique assurance dans la vie comme dans la mort ?*, Fondation d'Entraide Chrétienne Reformée, 1986 ;

d) *Evangelische Bekenntnisse. Bekenntnisschriften der Reformation und neuere Theologische Erklärungen*, Teilband 2, Luther-Verlag, Bielefeld, 1997.

Citatele biblice au fost reproduse după ediția Dumitru Cornilescu a Sfintei Scripturi (Societatea biblică interconfesională din Republica Moldova, 1998). Întrucât reeditările acesteia nu au ținut cont decât în prea mică măsură de schimbarea normei de punctuație, am procedat la corecția tacită a punctuației, beneficiind de ajutorul domnului profesor George Lateș de la Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați. Cu această ocazie îi mulțumesc.

Totodată, gândul meu de recunoștință se îndreaptă către domnul profesor universitar doctor Juhász Tamás de la „Institutul Teologic Protestant de Grad Universitar” din Cluj: sfaturile competente ale Domniei Sale mi-au fost de mare folos în realizarea acestei traduceri.

Țin, de asemenea, să mulțumesc și păstorului comunității reformate de la Galați, domnul Nagy Endre, pentru bucuria pe care mi-a făcut-o propunându-mi să traduc în limba română acest catehism. Sper ca traducerea de față a *Catehismului de la Heidelberg* să ofere cititorilor români prilejul de a înțelege mai bine doctrina creștină.

INTRODUCERE

I. DUMINICA

1. Întrebare: Care-ți este singura mângâiere, fie că trăiești, fie că mori?

Răspuns: Faptul că eu, trup și suflet, fie că trăiesc, fie că mor, nu-mi mai aparțin mie însumi, ci credinciosului meu Mântuitor Iisus Hristos, Care a plătit pe deplin cu scumpul Său sânge pentru toate păcatele mele și m-a izbăvit de sub toată puterea diavolului: El mă ocrotește așa de bine, încât fără voia Tatălui meu ceresc, nici un fir de păr de pe creștetul meu nu poate cădea, ba chiar toate lucrurile trebuie să-mi servească la mântuire. De aceea mă și asigură prin Duhul Său cel Sfânt de viața veșnică și mă face realmente doritor și gata să trăiesc de acum înainte pentru El.

Căci dacă trăim, pentru Domnul trăim; și dacă murim, pentru Domnul murim. Deci fie că trăim, fie că murim, noi suntem ai Domnului. *Rom 14:8*

Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt Care locuiește în voi și pe Care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? *1 Cor 6:19*

Și voi sunteți ai lui Hristos, iar Hristos este al lui Dumnezeu. *1 Cor 3:23*

Căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din felul deșert de viețuire pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană. *1 Pet 1:18-19*

Dar dacă umblăm în lumină, după cum El Însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Iisus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat. *1 In 1:7*

Cine păcătuiește este de la diavolul, căci diavolul păcătuiește de la început. Fiul lui Dumnezeu S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului. *1 In 3:8*

Și voia Celui ce M-a trimis este să nu pierd nimic din tot ce Mi-a dat El, ci să-l înviez în ziua de apoi. *In 6:39*

Nu se vând oare două vrăbii la un ban? Totuși, nici una din ele nu cade pe pământ fără voia Tatălui vostru. Cât despre voi, până și perii din cap, toți vă sunt numărați. Deci să nu vă temeți; voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii. *Mat 10:29-31*

De altă parte știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său. *Rom 8:28*

Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu. Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică; ci ați primit un duh de înfiere care ne face să strigăm: „Ava! Adică: Tată!” Însuși Duhul adeverește împreună cu Duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu. *Rom 8:14-16*

Vezi *1 In 2:1-2; Lc 21:18; 2 Cor 1:20-22; Efes 1:13-14.*

2. Întrebare: Câte lucruri trebuie să știi pentru a putea trăi și muri fericit cu această mângâiere?

Răspuns: Trei. Mai întâi, cât de mari sunt păcatul meu și nenorocirea mea; în al doilea rând, cum sunt izbăvit de toate păcatele și de nenorocirea mea; în al treilea rând ce fel de recunoștință Îi datorez lui Dumnezeu pentru această izbăvire.

Și le-a zis: „Așa este scris și așa trebuia să pătimească Hristos și să învie a treia zi dintre cei morți. Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim”. *Lc 24:46-47*

Căci și noi eram altădată fără minte, neascultători, rătăciți, robiți de tot felul de poftă și de plăceri, trăind în răutate și în pizmă, vrednici să fim urâți și urându-ne unii pe alții. *Tit 3:3*

„Dacă ați fi orbi”, le-a răspuns Iisus, „n-ați avea păcat; dar acum ziceți: «Vedem.» Tocmai de aceea păcatul vostru rămâne.” *In 9:41*

Dacă n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, n-ar avea păcat; dar acum n-au nici o dezvinovățire pentru păcatul lor. *In 15:22*

Odinioară erați întuneric; dar acum sunteți lumină în Domnul. Umblați deci ca niște copii ai luminii. Căci roada luminii stă în orice bunătate, în neprihănire și în adevăr. Cercetați ce este plăcut înaintea Domnului *Efes 5:8-10*

Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată; pe voi, care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu; pe voi, care nu căpătaserăți îndurare, dar acum ați căpătat îndurare. *1 Pet 2:9-10*

Vezi *1 Cor 6:11; In 17:3; Rom 6:1-2, 12-13.*

PARTEA ÎNTÂI

DESPRE STAREA CEA REA A OMULUI

II. DUMINICA

3. Întrebare: De unde îți cunoști starea cea rea?

Răspuns: Din Legea lui Dumnezeu.

Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui prin faptele Legii, deoarece prin Lege vine cunoștința deplină a păcatului. *Rom 3:20*

4. Întrebare: Ce ne pretinde Legea lui Dumnezeu?

Răspuns: Hristos ne învață pe scurt în *Evanghelia după Matei*, 22:37-40: *Să iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea. Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. În aceste două porunci se cuprind toată Legea și Proorocii.*

Iisus i-a răspuns: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău”. *Mat 22:37*

El a răspuns: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu tot cugetul tău; și pe aproapele tău ca pe tine însuși”. *Lc 10:27*

Vezi Deut 6:5; Lev 19:18.

5. Întrebare: Poți respecta toate acestea în mod desăvârșit?

Răspuns: Nicidecum, căci după fire tind să-L urăsc pe Dumnezeu și pe aproapele meu.

„Nu este nici un om neprihănit, nici unul măcar”. *Rom 3:10*

Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu. *Rom 3:23*

Dacă zicem că n-avem păcat, ne înșelăm singuri și adevărul nu este în noi. *1 In 1:8*

Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu și nici nu poate să se supună. *Rom 8:7*

Între ei eram și noi toți odinioară, când trăiam în poftele firii noastre pământești, când făceam voile firii pământești și ale gândurilor noastre și eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți. *Efes 2:3*

III. DUMINICA

6. Întrebare: Oare Dumnezeu l-a făcut pe om atât de rău și de îndărătnic?

Răspuns: Nu, dimpotrivă, Dumnezeu l-a făcut pe om bun și după chipul Său, adică într-o adevărată dreptate¹ și sfințenie, pentru ca el să-L cunoască în mod corect pe Dumnezeu Care l-a creat, să-L iubească din inimă și să trăiască împreună cu El într-o comuniune veșnică și fericită, pentru a-L lăuda și proslăvi.

Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ”. Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut. Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse; și iată că erau foarte bune. Astfel a fost o seară și apoi a fost dimineață: aceasta a fost ziua a șasea. *Gen 1:26-27, 31*

¹ Sau *neprihănire*.

Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului. *2 Cor 3:18*

Nu vă mințiți unii pe alții, întrucât v-ați dezbrăcat de omul cel vechi, cu faptele lui și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou, care se înnoiește spre cunoștință, după chipul Celui ce l-a făcut. *Col 3:9-10*

Vezi *Efes 4:23-24*.

7. Întrebare: Și atunci de unde provine această pervertire a naturii umane?

Răspuns: Din căderea și neascultarea primilor noștri părinți, Adam și Eva, aflați în Paradis; prin cădere natura noastră a fost atât de pervertită, încât noi toți suntem zămislighi și născuți în păcat.

Șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. El a zis femeii: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat «Să nu mâncați din toți pomii din grădină?»” Femeia a răspuns șarpelui: „Putem să mâncăm din rodul tuturor pomilor din grădină. Dar despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: «Să nu mâncați din el și nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți.»” Atunci șarpele a zis femeii: „Hotărât, că nu veți muri: dar Dumnezeu știe că, în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii, și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul”. Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit, și că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea. A luat deci din rodul lui, și a mâncat; a dat și bărbatului ei, care era lângă ea, și bărbatul a mâncat și el. *Gen 3:1-6*

De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit...

Astfel dar, după cum printr-o singură greșală, a venit o osândă, care a lovit pe toți oamenii, tot așa, printr-o singură hotărâre de iertare a venit pentru toți oamenii o hotărâre de neprihănire care dă viață. Căci, după cum prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unui singur om, cei mulți vor fi făcuți neprihăniți. *Rom 5:12, 18-19*

Iată că sunt născut în nelegiuire, și în păcat m-a zămislit mama mea. *Ps 51:5*

Vezi *Gen 3*.

8. Întrebare: Suntem așadar, atât de stricați, încât ne aflăm cu totul incapabili să făptuim vreun bine, fiind în schimb înclinați către orice rău?

Răspuns: Cu siguranță, prin urmare trebuie să fim născuți din nou de către Duhul Sfânt.

Ce este născut din carne, este carne, și ce este născut din Duh, este duh. *In 3:6*

Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău. *Gen 6:5*

Cum ar putea să iasă dintr-o ființă necurată un om curat? Nu poate să iasă nici unul. *Iov 14:4*

Iisus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun, că dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu”. *In 3:5*

Vezi *Iov 15:14-16; Isaia 53:6*.

IV. DUMINICA

9. Întrebare: Oare Dumnezeu nu-l nedreptățește pe om atunci când prin Legea Lui îi pretinde ceea ce omul nu poate să facă?

Răspuns: Nu, deoarece Dumnezeu l-a făcut pe om apt s-o împlinească. Dar la instigarea diavolului și prin neascultarea sa îndărătnică omul s-a lipsit împreună cu întreaga sa descendență de aceste daruri.

Vezi întrebarea 7. *Efes 4:24, 25; Rom 5:12, 18-19*.

10. Întrebare: Dumnezeu va lăsa nepedepsită această neascultare și răzvrătire?

Răspuns: În nici un caz! Dimpotrivă, El nu are decât mânie cumplită pentru păcat, fie el original sau actual, și prin judecata Lui dreaptă vrea să îl pedepsească în timp și în veșnicie, după cum a spus: „Blestemat să fie cine nu va împlini cuvintele legii acesteia, și cine nu le va face”.

Vezi întrebarea 7. *Rom 5:12*

Și, după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata. *Evr 9:27*

„Blestemat să fie cine nu va împlini cuvintele legii acesteia și cine nu le va face!” – Și tot poporul să răspundă: „Amin!” *Deut 27:26*

Căci toți cei ce se bizuiesc pe faptele Legii, sunt sub blestem; pentru că este scris: „Blestemat este oricine nu stăruiește în toate lucrurile scrise în cartea Legii, ca să le facă.” *Gal 3:10*

11. Întrebare: Dumnezeu nu este, oare, și milostiv?

Răspuns: Într-adevăr, Dumnezeu este milostiv, dar este și drept. De aceea dreptatea Lui pretinde ca păcatul care a fost comis împotriva măreției Sale suverane să fie pedepsit până la capăt, cu pedeapsa veșnică a trupului și a sufletului.

„Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie, Care Își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul, dar nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat, și pedepsește fărădelegea părinților în copii și în copiii copiilor lor până la al treilea și al patrulea neam!” *Ex 34:6-7*

...căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, Care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și al patrulea neam al celor ce Mă urăsc... *Ex 20:5*

Vezi Ps 5:5; 2 Cor 6:14-16.

PARTEA A DOUA DESPRE IZBĂVIREA OMULUI

V. DUMINICA

12. Întrebare: Deoarece prin dreapta judecată a lui Dumnezeu merităm pedeapsa temporară și veșnică, cum putem scăpa de această pedeapsă și ajunge iarăși în har?

Răspuns: Dumnezeu vrea ca dreptatea Lui să fie satisfăcută: din acest motiv noi trebuie să ne achităm în mod desăvârșit, fie prin noi înșine, fie prin altcineva.

Vezi întrebarea 11. Ex 20:5

Căci – lucru cu neputință legii, întrucât firea pământească o făcea fără putere – Dumnezeu a osândit păcatul în firea pământească, trimițând, din pricina păcatului, pe Însuși Fiul Său într-o fire asemănătoare cu a păcatului, pentru ca porunca Legii să fie împlinită în noi, care trăim nu după îndemnul firei pământești, ci după îndemnul Duhului. *Rom 8:3-4*

Vezi Ex 23:7

13. Întrebare: Suntem oare capabili să ne achităm prin noi înșine?

Răspuns: Nicidecum, dimpotrivă, ne sporim zi de zi datoria.

„Știu bine că este așa. Și cum ar putea omul să-și scoată dreptate înaintea lui Dumnezeu? Dacă ar voi să se certe cu El, din o mie de lucruri n-ar putea să răspundă la unul singur”. *Iov 9:1-3*

„Dacă n-are încredere Dumnezeu nici în sfinții Săi, dacă nici cerurile nu sunt curate înaintea Lui, cu cât mai puțin ființa urâcioasă și stricăță – omul, care bea nelegiuirea ca apa!” *Iov 15:15-16*

„Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri”. *Mat 6:12*

14. Întrebare: Există undeva vreo simplă creatură capabilă să achite pentru noi ?

Răspuns: Nu, nu există. Mai întâi pentru că Dumnezeu nu vrea să pedepsească o altă creatură pentru păcatul omului; apoi nici o simplă creatură nu poate îndura povara mâniei veșnice a lui Dumnezeu împotriva păcatului, ca să-i izbăvească pe ceilalți de el.

Astfel dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El Însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul. *Evr 2:14*

Dacă ai păstra, Doamne, aducerea aminte a nelegiuirilor, cine ar putea sta în picioare, Doamne? *Ps 130:3*

15. Întrebare: Așadar, ce fel de mijlocitor și izbăvitor trebuie să căutăm?

Răspuns: Unul Care să fie om adevărat și întru totul drept* și totuși mai puternic decât toate creaturile, adică Unul Care să fie și Dumnezeu adevărat.

Căci dacă moartea a venit prin om, tot prin om a venit și învierea morților. *1 Cor 15:21*

În vremea Lui, Iuda va fi mântuit, și Israel va avea liniște în locuința lui; și iată Numele pe care i-L vor da: „Domnul, neprihănirea noastră!” *Ier 23:6*

Prin cunoștința Lui, Robul Meu Cel neprihănit va pune pe mulți oameni într-o stare după voia lui Dumnezeu, și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor. *Is 53:11*

Pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El. *2 Cor 5:21*

Căci – lucru cu neputință Legii, întrucât firea pământească o făcea fără putere – Dumnezeu a osândit păcatul în firea pământească, trimițând din pricina păcatului, pe Însuși Fiul Său într-o fire asemănătoare cu a păcatului. *Rom 8:3*

Vezi *Evr 7:15-17; Is 7:14; Ier 33:15*.

VI. DUMINICA

16. Întrebare: De ce trebuie să fie om adevărat și întru totul drept?

Răspuns: Deoarece dreptatea lui Dumnezeu pretinde ca firea umană care a păcătuit să plătească pentru păcat; iar cineva care este păcătos nu poate plăti pentru alții.

De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit... Dar cu darul fără plată nu este ca și cu greșeala; căci dacă prin greșeala unuia singur, cei mulți au fost loviți cu moartea, apoi cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul, pe care ni l-a făcut harul acesta într-un singur om, adică în Iisus Hristos, s-au dat din belșug celor mulți. *Rom 5:12-15*

Hristos, de asemenea, a suferit odată [moartea] pentru păcate, El, Cel neprihănit, pentru nelegiuiri, ca să ne aducă la Dumnezeu. El a fost omorât în trup, dar a fost înviat în duh. *1 Pet 3:18*

Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar după ce își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui. *Is 53:10*

Vezi *Is 53*.

17. Întrebare: De ce trebuie să fie și Dumnezeu adevărat?

* Sau *neprihănit*.

Răspuns: Ca să poată suporta, prin puterea divinității Sale, greutatea mâniei lui Dumnezeu în firea Sa umană, câștigând pentru noi dreptatea ** și viața.

Dar Dumnezeu L-a înviat, dezlegându-L legăturile morții, pentru că nu era cu putință să fie ținut de ea.
Fapte 2:24

Hristos, de asemenea, a suferit odată [moartea] pentru păcate, El, Cel neprihănit, pentru nelegiuiri, ca să ne aducă la Dumnezeu. El a fost omorât în trup, dar a fost înviat în duh. *1 Pet 3:18*

Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică. *In 3:16*

Pentru că viața a fost arătată, și noi am văzut-o, și mărturisim despre ea, și vă vestim viața veșnică, viață care era la Tatăl, și care ne-a fost arătată. *1 In 1:2*

Vezi Is 53:8; Fapte 20:28.

18. Întrebare: Cine este acest mijlocitor Care este concomitent Dumnezeu adevărat și om adevărat și întru totul drept?

Răspuns: Domnul nostru Iisus Hristos, Care ne-a fost dat pentru deplina noastră izbăvire și dreptate.

Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un fiu și-i vor pune numele Emanuil, care tâlmăcit înseamnă: „Dumnezeu este cu noi.” *Mat 1:23*

Și fără îndoială, mare este taina evlaviei... „Cel ce a fost arătat în trup, a fost dovedit neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre neamuri, a fost crezut în lume, a fost înălțat în slavă.” *1 Tim 3:16*

Astăzi în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, Care este Hristos, Domnul. *Lc 2:11*

Și voi, prin El, sunteți în Hristos Iisus. El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumpărare. *1 Cor 1:30*

19. Întrebare: De unde știi aceasta?

Răspuns: Din Sfânta Evanghelie, pe care Dumnezeu Însuși a revelat-o, mai întâi, în Paradis, a vestit-o, apoi, prin sfinții patriarhi și prooroci și a reprezentat-o prin jertfele și prin celelalte ceremonii ale Legii, și pe care, în cele din urmă, a împlinit-o prin unicul și preaiubitul Său Fiu.

Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul și tu îi vei zdrobi călcâiul. *Gen 3:15*

** Sau neprihănirea.

Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta, pentru că ai ascultat de porunca Mea!”
Gen 22:18

Evanghelia lui Dumnezeu pe care o făgăduise mai înainte prin proorocii Săi în Sfintele Scripturi. *Rom 1:1-2*

După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin prooroci, în multe rânduri și în multe chipuri... *Evr 1:1*

În adevăr, Moise a zis părinților noștri: „Domnul, Dumnezeul vostru, vă va ridica dintre frații voștri un prooroc ca mine; pe El să-L ascultați în tot ce vă va spune. Și oricine nu va asculta de Proorocul acela, va fi nimicit cu desăvârșire din mijlocul norodului.” De asemenea, toți proorocii, de la Samuel și ceilalți care au urmat după el, și au vorbit, au vestit zilele acestea. *Fapte 3:22-24*

Toți proorocii mărturisesc despre El că oricine crede în El, capătă, prin Numele Lui, iertarea păcatelor.
Fapte 10:43

Căci, dacă ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine. *In 5:46*

Vezi *Gen 49:10-11; Evr 10:7; Rom 10:4; Gal 4:4.*

VII. DUMINICA

20. Toți oamenii sunt salvați în Hristos, după cum erau pierduți în Adam?

Răspuns: Nu, numai aceia care sunt altoiți în El prin adevărata credință și primesc toate binefacerile Lui.

Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu. *In 1:12*

Cine crede în Fiul are viață veșnică; dar cine nu crede în Fiul nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el. *In 3:36*

Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune pe mulți oameni într-o stare după voia lui Dumnezeu, și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor. *Is 53:11*

Căci și nouă ni s-a adus o veste bună ca și lor; dar lor cuvântul care le-a fost propovăduit nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credință la cei ce l-au auzit. *Evr 4:2*

Noi însă nu suntem din aceia care dau înapoi ca să se piardă, ci din aceia care au credință pentru mântuirea sufletului. *Evr 10:39*

Vezi *Ps 2:12; Rom 11:17-24.*

21. Întrebare: Ce este adevărata credință?

Răspuns: Adevărata credință nu este doar o cunoaștere sigură prin intermediul căreia considerăm a fi adevărat tot ceea ce Dumnezeu ne-a revelat prin Cuvântul Său, ci mai este și o încredere a inimii lucrată în mine de către Duhul Sfânt prin Evanghelia, care mă asigură că nu

numai altora, ci și mie Dumnezeu mi-a dăruit iertarea păcatelor, dreptatea și fericirea veșnică, prin harul Său gratuit, numai pentru meritul lui Hristos.

Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd. Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd. *Evr 11:1, 3*

Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni. *Efes 2:8-9*

Totuși, fiindcă știm că omul nu este socotit neprihănit prin faptele Legii, ci numai prin credința în Iisus Hristos, am crezut și noi în Hristos Iisus ca să fim socotiți neprihăniți prin credința în Hristos, iar nu prin faptele Legii; pentru că nimeni nu va fi socotit neprihănit prin faptele Legii. *Gal 2:16*

Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Iisus Hristos. *Rom 5:1*

Dar s-o ceară cu credință, fără să se îndoiască deloc: pentru că cine se îndoiește seamănă cu valul mării, tulburat și împins de vânt încă și încolo. *Iac 1:6*

Nimeni nu s-a suit în cer, afară de Cel ce S-a pogorât din cer, adică Fiul omului, Care este în cer. *In 3:13*

Roadă Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia. *Gal 5:22*

Astfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos. *Rom 10:17*

Iată, i s-a îngâmfat sufletul, nu este fără prihană în el; dar cel neprihănit va trăi prin credința lui. *Hab2:4*

Și iată că I-au adus un slăbănog care zăcea într-un pat. Iisus le-a văzut credința, și a zis slăbănogului: „Îndrăznește, fiule! Păcatele îți sunt iertate!” *Mat 9:2*

Vezi *Iac 2:18, 19; Rom 4:16; 2 Cor 4:13; Mat 16:17; Rom 1:16; Evr 10:38, 11:7 și urm.*

I. SIMBOLUL APOSTOLIC

22. Întrebare: Ce trebuie să creadă un creștin?

Răspuns: Tot ceea ce făgăduiește Evanghelia, adică ceea ce ne învață pe scurt și articolele Credinței noastre creștine, comune și indubitabile*.

Dar lucrurile acestea au fost scrise pentru ca voi să credeți că Iisus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu; și crezând, să aveți viața în Numele Lui. *In 20:31*

Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. *AmIn Mat 28:20*

23. Întrebare: Cum sună aceste articole?

* Adică *Simbolul apostolic*.

Răspuns: *Cred în Dumnezeu Tatăl, Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului.*

Și în Iisus Hristos, Fiul Său unic, Domnul nostru, Care a fost zămislit de la Duhul Sfânt, S-a născut din Fecioara Maria, a pățimit sub Ponțiu Pilat, a fost răstignit, a murit și a fost îngropat, a pogorât la iad, a treia zi a înviat din morți, S-a înălțat la cer, șade de-a dreapta lui Dumnezeu Tatăl, Atotțiitorul, de unde va veni să judece viii și morții.

Cred în Duhul Sfânt. (Cred) Sfânta Biserică universală, comuniunea sfinților, iertarea păcatelor, învierea trupului și viața veșnică. Amin.

VIII. DUMINICA

24. Întrebare: Cum sunt împărțite aceste articole?

Răspuns: În trei părți. Prima: Dumnezeu Tatăl și facerea noastră; a doua: Dumnezeu Fiul și mântuirea noastră; a treia: Dumnezeu Duhul Sfânt și sfințirea noastră.

25. Întrebare: Întrucât Dumnezeu este unul, de ce vorbești despre trei: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt?

Răspuns: Deoarece Dumnezeu S-a revelat în Cuvântul Său astfel încât aceste trei persoane distincte sunt unicul Dumnezeu adevărat și veșnic.

Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeul nostru este singurul Domn. *Deut 6:4*

De îndată ce a fost botezat, Iisus a ieșit afară din apă. Și în clipa aceea cerurile s-au deschis și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu pogorându-Se în chip de porumbel și venind peste El. Și din ceruri s-a auzit un glas care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în Care Îmi găsesc plăcerea.” *Mat 3:16-17*

Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. *Mat 28:19*

Căci trei sunt Care mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt, și Acești trei una sunt. *1 In 5:7*

Vezi *Is 61:1; Ps 110:1*.

DESPRE DUMNEZEU TATĂL ȘI FACEREA NOASTRĂ

IX. DUMINICA

26. Întrebare: Ce crezi atunci când spui: „Cred în Dumnezeu Tatăl, Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului?”

Răspuns: Cred că Tatăl veșnic al Domnului nostru Iisus Hristos, Care din nimic a făcut cerul și pământul cu tot ceea ce ele conțin și pe care le întreține și le cârmuiește cu sfatul Său veșnic și cu providența Sa, este de asemenea și Tatăl meu și Dumnezeuul meu, de dragul Fiului Său Iisus Hristos; în El mă încred și nu am nici o îndoială că Se va îngriji de toate nevoile mele trupești și sufletești și că va întoarce spre binele meu orice rău pe care mi-l trimite în această vale a plângerii, întrucât El poate să facă aceasta ca un Dumnezeu atotputernic și vrea să o facă, fiind un Tată credincios

Cerurile au fost făcute prin Cuvântul Domnului, și toată oștirea lor prin suflarea gurii Lui. *Ps 33:6*

Nu se vând oare două vrăbii la un ban? Totuși, nici una din ele nu cade pe pământ fără voia Tatălui vostru. *Mat 10:29*

El, Care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui, și Care ține toate lucrurile cu Cuvântul puterii Lui, a făcut curățirea păcatelor și a șezut la dreapta mării în locurile prea înalte. *Evr 1:3*

Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu. *In 1:12*

Și ca să răscumpere pe cei ce erau sub Lege, pentru ca să căpătăm înfierea. Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său, Care strigă: „Ava”, adică: „Tată!” Așa că nu mai ești rob, ci fiu; și dacă ești fiu, ești și moștenitor, prin Dumnezeu. *Gal 4:5-7*

Ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Iisus Hristos, după buna plăcere a voii Sale. *Efes 1:5*

De aceea vă spun: Nu vă îngrijorați de viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca sau ce veți bea; nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca. Oare nu este viața mai mult decât hrana și trupul mai mult decât îmbrăcămintea? Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu seceră și nici nu strâng nimic în grânare; și totuși Tatăl vostru Cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele? *Mat 6:25-26*

De altă parte știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său. *Rom 8:28*

Vezi *Gen 1; Ps 115:1-3; Rom 8:15; Ps 55:23; Lc 12:22; Mat 7:9-11.*

X. DUMINICA

27. Întrebare: Ce înțelegi prin providența lui Dumnezeu?

Răspuns: Înțeleg forța atotputernică și pretutindeni prezentă a lui Dumnezeu, cu ajutorul căreia El menține și guvernează cerul, pământul și orice creatură, de parcă le-ar ține în mână, astfel încât iarba și plantele, ploaia și seceta, anii roditori și cei neroditori, mâncarea și băutura, sănătatea și boala, bogăția și sărăcia, pe scurt, toate ne vin din mâna Lui părintească și nu la întâmplare.

El nu este slujit de mâini omenești, ca și când ar avea trebuință de ceva, El, Care dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile. *Fapte 17:25*

Și nu zic în inima lor: „Să ne temem de Domnul, Dumnezeul nostru, Care dă ploaie la vreme, ploaie timpurie și târzie, și ne păstrează săptămânile hotărâte pentru seceriș”. *Ier 5:24*

Măcar că, drept vorbind, nu s-a lăsat fără mărturie, întrucât v-a făcut bine, v-a trimis ploi din cer și timpuri roditoare, v-a dat hrană din belșug și v-a umplut inimile de bucurie. *Fapte 14:17*

Bogatul și săracul se întâlnesc: Domnul i-a făcut și pe unul și pe altul. *Prov 22:2*

Vezi *Evr 1:2-4; In 9:3*.

28. Întrebare: Ce folos avem din cunoașterea creației și a providenței divine?

Răspuns: Folosul de a ști că trebuie să fim răbdători în toate necazurile, recunoscători în momentele de fericire, și că trebuie să avem, orice-ar fi, toată nădejdea în credinciosul nostru Dumnezeu și Tată. Nimic nu ne poate despărți de dragostea Lui, deoarece El ține în așa măsură în mână toate creaturile, încât fără voia Lui ele nu pot face nimic, nici măcar să se miște.

Ba mai mult, ne bucurăm chiar și în necazurile noastre; căci știm că necazul aduce răbdare. *Rom 5:3*

...ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. *Iac 1:3*

[Iov] a zis: „Gol am ieșit din pântecul mamei mele, și gol mă voi întoarce în sânul pământului. Domnul a dat, și Domnul a luat, - binecuvântat fie Numele Domnului!” *Iov 1:21*

Când vei mânca și te vei sătura, să binecuvântezi pe Domnul, Dumnezeul tău, pentru țara cea bună pe care ți-a dat-o. *Deut 8:10*

Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Iisus Hristos, Domnul nostru. *Rom 8:38-39*

Domnul a zis Satanei: „Iată, îți dau pe mână tot ce are, numai asupra lui să nu întinzi mâna.” Și Satana a plecat dinaintea Domnului. *Iov 1:12*

Domnul a zis Satanei: „Iată, ți-l dau pe mână: numai cruță-i viața.” *Iov 2:6*

Căci în El avem viața, mișcarea și ființa, după cum au zis și unii din poezii voștri: „Suntem din neamul lui...” *Fapte 17:28*

Inima împăratului este ca un râu de apă în mâna Domnului, pe care îl îndreaptă încotro vrea. *Prov 21:1*

Vezi *Rom 5:5-6; 1 Tes 5:18*.

DESPRE DUMNEZEU FIUL ȘI MÂNTUIREA NOASTRĂ

XI. DUMINICA

29. Întrebare: De ce se numește Fiul lui Dumnezeu *Iisus*, adică *Mântuitorul*?

Răspuns: Fiindcă ne mântuiește de păcatele noastre și fiindcă nu putem căuta, nici găsi mântuire în altă parte.

Ea va naște un Fiu, și-i vei pune numele Iisus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.
Mat 1:21

De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururea ca să mijlocească pentru ei. *Evr 7:25*

În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți. *Fapte 4:12*

30. Întrebare: Prin urmare cred în singurul Mântuitor Iisus și cei care își caută fericirea și mântuirea la sfinți, în ei înșiși sau în altă parte?

Răspuns: Nu! În realitate ei Îl renegă pe unicul Mântuitor Iisus, chiar dacă se laudă că-I aparțin Deoarece, ori Iisus nu este un Mântuitor desăvârșit, ori cei care Îl primesc pe acest Mântuitor cu o credință adevărată trebuie să-și găsească în El tot ceea ce le este necesar pentru mântuire.

Căci întrucât lumea, cu înțelepciunea ei, n-a cunoscut pe Dumnezeu în înțelepciunea lui Dumnezeu, Dumnezeu a găsit cu cale să mântuiască pe credincioși prin nebunia propovăduirii crucii. Iudeii, într-adevăr, cer minuni, și grecii caută înțelepciune; dar noi propovăduim pe Hristos Cel răstignit, Care pentru iudei este o pricină de poticnire și pentru neamuri o nebunie; dar pentru cei chemați, fie iudei, fie greci, este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu. Căci nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii; și slăbiciunea lui Dumnezeu este mai tare decât oamenii. *1 Cor 1:21-25*

Voi, care voiți să fiți socotiți neprihăniți prin Lege, v-ați despărțit de Hristos; ați căzut din har. *Gal 5:4*

Să ne uităm țintă la căpetenia și desăvârșirea credinței noastre, adică la Iisus, Care, pentru bucuria care-I era pusă înainte, a suferit crucea, a disprețuit rușinea și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu.
Evr 12:2

Voi aveți totul deplin în El, Care este Capul oricărei domnii și stăpâniri. *Col 2:10*

Și noi toți am primit din plinătatea Lui, și har după har. *In 1:16*

Vezi *1 Cor 1:13-31; Ps 9:6; Is 9:6*.

XII. DUMINICA

31. Întrebare: De ce El se numește Hristos, adică *Unsul (lui Dumnezeu)*?

Răspuns: Fiindcă a fost rânduit de Dumnezeu Tatăl și uns cu Duhul Sfânt ca să fie:

- Proorocul și învățătorul nostru cel mai de seamă: El ne-a revelat în mod deplin sfatul tainic și voia lui Dumnezeu privind mântuirea noastră;

- singurul nostru Mare Preot: El ne-a răscumpărat prin jertfa unică a trupului Său și mijlocește neconținut pentru noi pe lângă Tatăl;

- Împăratul nostru veșnic: El împărățește asupra noastră cu al Său Cuvânt și cu al Său Duh și ne apără și ne păstrează în mântuirea pe care ne-a obținut-o.

Tu iubești neprihănirea, și urăști răutatea. De aceea, Dumnezeu, Dumnezeul Tău Te-a uns cu un untdelemn de bucurie, mai presus decât pe tovarășii Tăi de slujbă. *Ps 45:7*

Domnul, Dumnezeul tău, îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să ascultați de el! *Deut 18:15*

Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul Lui Fiu, Care este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut. *In 1:18*

Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu știe ce face stăpânul său; ci v-am numit prieteni, pentru că v-am făcut cunoscut tot ce am auzit de la Tatăl Meu. *In 15:15*

Căci, pe când Leviții se făceau preoți fără jurământ, Iisus S-a făcut preot prin jurământul Celui ce I-a zis: „Domnul a jurat, și nu Se va căi: Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec”. *Evr 7:21*

El, dimpotrivă, după ce a adus o singură jertfă pentru păcate, S-a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu. *Evr 10:12*

Cine-i va osândi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu, și mijlocește pentru noi! *Rom 8:34*

„Totuși, Eu am uns pe Împăratul Meu pe Sion, muntele Meu cel sfânt.” *Ps 2:6*

Va împărăți peste casa lui Iacov în veci, și Împărăția Lui nu va avea sfârșit. *Lc 1:33*

Iisus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei și le-a zis: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ”. *Mat 28:18*

Eu le dau viața veșnică, în veac nu vor pieri, și nimeni nu le va smulge din mâna Mea. *In 10:28*

Vezi *Evr 1:9; Fapte 3:22; Ps 110:4*.

32. Întrebare: Dar tu de ce te numești *creștin*?

Răspuns: Fiindcă sunt prin credință un mădular al lui Hristos și astfel particip la ungera Sa pentru a-I mărturisi Numele, pentru a mă înfățișa Lui ca o jertfă vie de mulțumire, pentru a lupta în această viață, cu o conștiință liberă, împotriva păcatului și a diavolului și pentru a domni, în cele din urmă, pentru veșnicie, împreună cu El peste toate creaturile.

Nu știți că trupurile voastre sunt mădulare ale lui Hristos? *1 Cor 6:15*

Barnaba s-a dus apoi la Tars, ca să caute pe Saul; și, când l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Un an întreg, au luat parte la adunările Bisericii, și au învățat pe ceilalți oameni. Pentru întâia dată, ucenicilor li s-a dat numele de creștini în Antiohia. *Fapte 11:25-26*

Și iată legământul Meu cu ei, zice Domnul: „Duhul Meu, care Se odihnește peste tine, și cuvintele Mele, pe care le-am pus în gura ta, nu se vor mai depărta din gura ta, nici din gura copiilor tăi...” *Is 59:21*

„În zilele din urmă, zice Domnul, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor prooroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa visuri!” *Fapte 2:17*

„Pentru că de oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, în acest neam preacurvar și păcătos, Se va rușina și Fiul omului, când va veni în slava Tatălui Său împreună cu sfinții îngeri”.

Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească. *Rom 12:1*

Deci, păcatul să nu mai domnească în trupul vostru muritor și să nu mai ascultați de poftele lui. *Rom 6:12*

Dacă răbdăm, vom și împărăți împreună cu El. Dacă ne lepădăm de El, și El se va lepăda de noi. *2 Tim 2:12*

Vezi 1 In 2:27; Ioel 2:28; Apoc 1:6; 1 Tim 1:18-19.

XIII. DUMINICA

33. Întrebare: De ce se numește El *Fiul unic al lui Dumnezeu*, dacă și noi suntem copiii lui Dumnezeu?

Răspuns: Deoarece numai Hristos este din fire Fiul veșnic al lui Dumnezeu, în timp ce noi suntem datorită Lui copiii lui Dumnezeu, prin har și prin înfiere.

Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl. *In 1:14*

La sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe Care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor, și prin Care a făcut și veacurile. *Evr 1:2*

Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică; ci ați primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm: „Ava! Adică : Tată!” *Rom 8:15*

Ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Iisus Hristos, după buna plăcere a voii Sale, spre lauda slavei harului Său, pe care ni l-a dat în Prea Iubitul Lui. *Efes 1:5-6*

34. Întrebare: De ce Îl numești *Domnul nostru*?

Fiindcă ne-a izbăvit și răscumpărat trupul și sufletul din păcat și de sub stăpânirea diavolului, nu cu aur și cu argint, ci cu sângele Lui scump, ca să-I aparținem.

Căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumparați din felul deșert de viețuire pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană. *1 Pet 1:18-19*

Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor, pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată. *1 Pet 2:9*

Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu. *1 Cor 6:20*

Ați fost cumpărați cu un preț. Nu vă faceți dar robi oamenilor. *1 Cor 7:23*

XIV. DUMINICA

35. Întrebare: Ce vrea să însemne *zămislit de la Duhul Sfânt și născut din Fecioara Maria*?

Răspuns: Aceea că Fiul veșnic al lui Dumnezeu, Care este și rămâne Dumnezeu adevărat din întreaga eternitate, a luat prin lucrarea Duhului Sfânt o fire omenească adevărată din carnea și din sângele Fecioarei Maria pentru a fi adevărata descendență a lui David, asemănător fraților Săi în toate lucrurile, exceptând păcatul.

La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. *In 1:1*

Și acum, Tată, proslăvește-Mă la Tine Însuși cu slava pe care o aveam la Tine înainte de a fi lumea. *In 17:5*

...patriarhii, și din ei a ieșit, după trup, Hristosul, Care este mai presus de toate lucrurile, Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin! *Rom 9:5*

Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi, plin de har, și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl. *In 1:14*

Iar nașterea lui Isus Hristos a fost așa: Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif; și înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt. Iosif, bărbatul ei, era un om neprihănit, și nu voia s-o facă de rușine înaintea lumii; de aceea și-a pus de gând s-o lase pe ascuns. Dar pe când se gândea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un înger al Domnului, și i-a zis: „Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevasta ta, căci ce s-a zămislit în ea, este de la Duhul Sfânt”. *Mat 1:18-20*

Îngerul i-a răspuns: „Duhul Sfânt Se va pogori peste tine, și puterea Celui Prea Înalt te va umbri. De aceea Sfântul Care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu”. *Lc 1:35*

Căci n-avem un Mare Preot, Care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre; ci unul Care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat. *Evr 4:15*

Și tocmai un astfel de Mare Preot ne trebuia: sfânt, nevinovat, fără pată, despărțit de păcătoși și înălțat mai presus de ceruri. *Evr 7:26*

Vezi *Rom 1:2-4; Gal 4:4-5; Ps 132:11; Filip 2:5-8*.

36. Întrebare: Ce folos ai din sfânta zămislire și naștere a lui Hristos?

Răspuns: Acela că El este mijlocitorul nostru și că, prin nevinovăția și prin sfințenia Lui desăvârșită El acoperă înaintea feței lui Dumnezeu păcatul meu în care m-am zămislit.

Căci negreșit, nu în ajutorul îngerilor vine El, ci în ajutorul seminței lui Avraam. Prin urmare, a trebuit să Se asemene fraților Săi în toate lucrurile, ca să poată fi, în ce privește legăturile cu Dumnezeu, un mare preot milos și vrednic de încredere, ca să facă ispășire pentru păcatele norodului. Și prin faptul că El Însuși a fost ispitit în ceea ce a suferit, poate să vină în ajutorul celor ce sunt ispitiți. *Evr 2:16-18*

Ferice de cel cu fărădelegea iertată și de cel cu păcatul acoperit! *Ps 32:1*

Și voi, prin El, sunteți în Hristos Iisus. El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumpărare. *1 Cor 1:30*

XV. DUMINICA

37. Întrebare: Ce înțelegi prin acest cuvânt: *a pățimit*?

Răspuns: Că pe întreaga durată a vieții Sale pământești, dar mai ales la sfârșitul ei, El a purtat în trup și în suflet greutatea mâniei lui Dumnezeu împotriva păcatului întregii umanități, pentru ca prin suferințele Lui și prin unica Sa jertfă ispășitoare să izbăvească trupul și sufletul nostru de condamnarea veșnică și să obțină pentru noi harul lui Dumnezeu, dreptatea și viața veșnică.

Hristos, de asemenea, a suferit odată [moartea] pentru păcate, El, Cel neprihănit, pentru nelegiuiri ca să ne aducă la Dumnezeu. El a fost omorât în trup, dar a fost înviat în duh. *1 Pet 3:18*

De aceea Îi voi da partea Lui la un loc cu cei mari și va împărți prada cu cei puternici, pentru că S-a dat pe Sine Însuși la moarte și a fost pus în numărul celor fărădelege, pentru că a purtat păcatele multora și S-a rugat pentru cei vinovați. *Is 53:12*

El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi. *1 In 2:2*

Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre. *1 In 4:10*

Pe El Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-Și arate neprihănirea Lui; căci trecuse cu vederea păcatele dinainte, în vremea îndelungii răbdări a lui Dumnezeu; pentru ca, în vremea de acum, să-Și arate neprihănirea Lui în așa fel încât să fie neprihănit și totuși să socotească neprihănit pe cel ce crede în Iisus. *Rom 3:25-26*

Vezi *1 Pet 2:21-25*.

38. Întrebare: De ce a pățimit sub Ponțiu Pilat, judecătorul?

Răspuns: Pentru ca El, nevinovat fiind, să fie condamnat de un judecător pământesc și să ne scape astfel de judecata aspră a lui Dumnezeu care trebuia să se abată asupra noastră.

[Pilat] le-a zis: „Mi-ați adus înainte pe Omul acesta ca pe unul care ațâță norodul la răscoală. Și iată că, după ce L-am cercetat cu de-amănuntul înaintea voastră, nu L-am găsit vinovat de nici unul din lucrurile de care-L pârâți”. *Lc 23:14*

Pilat a ieșit iarăși afară și a zis iudeilor: „Iată că vi-L aduc afară ca să știți că nu găsec nici o vină în El”. *In 19:4*

Totuși, El suferințele noastre le-a purtat și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți. Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui; dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor. Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura. *Is 53:4-7*

Pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El. *2 Cor 5:21*

Vezi Fapte 4:27, 28; Ps 69:5; Gal 3:13.

39. Întrebare: Este ceva în plus în faptul că a fost răstignit și nu a murit altfel?

Răspuns: Da, deoarece astfel eu sunt sigur că El a luat asupra Lui blestemul care stătea asupra mea, întrucât moartea pe cruce era blestemată de Dumnezeu.

...trupul lui mort să nu stea noaptea pe lemn; ci să-l îngropi în aceeași zi, căci cel spânzurat este blestemat înaintea lui Dumnezeu, și să nu spurci țara pe care ți-o dă de moștenire Domnul, Dumnezeul tău. *Deut 21:23*

Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi, - fiindcă este scris: „Blestemat e oricine este atârnat pe lemn” *Gal 3:13*

XVI. DUMINICA

40. Întrebare: De ce a trebuit ca Hristos să îndure moartea ?

Răspuns: Fiindcă dreptatea și adevărul lui Dumnezeu sunt așa de înalte, încât păcatele noastre nu puteau fi plătite altfel decât prin moartea Fiului lui Dumnezeu.

...dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.” *Gen 2:17*

Dar pe Acela, Care a fost făcut „pentru puțină vreme mai prejos decât îngerii”, adică pe Iisus, Îl vedem „încununat cu slavă și cu cinste” din pricina morții pe care a suferit-o; pentru ca, prin harul lui Dumnezeu, El să guste moartea pentru toți. Se cuvenea, în adevăr, ca Acela pentru Care și prin Care sunt toate și Care voia să ducă pe mulți fii la slavă, să desăvârșească prin suferințe pe Căpetenia mântuirii lor. Căci Cel ce sfințește și cei ce sunt sfințiți, sunt dintr-unul. De aceea, Lui nu-I este rușine să-i numească „frați”, când zice: „Voi vesti

Numele Tău fraților Mei; Îți voi cânta lauda în mijlocul adunării.” Și iarăși: „Îmi voi pune încrederea în El.” Și în alt loc: „Iată-Mă, Eu și copiii, pe care Mi i-a dat Dumnezeu!” Astfel dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El Însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul, și să izbăvească pe toți aceia care prin frica morții erau supuși robiei toată viața lor. *Evr 2:9-15*

41. Întrebare: De ce a fost îngropat?

Răspuns: Ca să se arate că era într-adevăr mort.

După aceea, Iosif din Arimatea, care era ucenic al lui Iisus, dar pe ascuns, de frica iudeilor, a rugat pe Pilat să-i dea voie să ia trupul lui Iisus de pe cruce. Pilat i-a dat voie. El a venit deci și a luat trupul lui Iisus. Nicodim, care la început se dusese la Iisus, noaptea, a venit și el și a adus o amestecătură de aproape o sută de litri de smirnă și de aloe. Au luat deci trupul lui Iisus și l-au înfășurat în fâșii de pânză de in cu miresme, după cum au obicei iudeii să îngroape. În locul unde fusese răstignit Iisus, era o grădină; și în grădină era un mormânt nou în care nu mai fusese pus nimeni. Din pricină că era ziua Pregătirii iudeilor, pentru că mormântul era aproape, au pus acolo pe Iisus. *In 19:38-42*

Și după ce au împlinit tot ce este scris despre El, L-au dat jos de pe lemn și L-au pus într-un mormânt. *Fapte 13:29*

Vezi Mat 27:59-60; Lc 23:50-53.

42. Întrebare: Dacă Hristos a murit pentru noi, de ce mai trebuie să murim și noi?

Răspuns: Moartea noastră nu este o plată pentru păcatele noastre, ci numai o suprimare a păcatului și o trecere la viața veșnică.

Adevărat, adevărat vă spun că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață. *In 5:24*

Sunt strâns din două părți: aș dori să mă mut și să fiu împreună cu Hristos, căci ar fi cu mult mai bine. *Filip 1:23*

O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?...*Rom 7:24*

43. Întrebare: Ce folos mai avem din jertfa lui Hristos și din moartea Lui pe cruce?

Răspuns: Acela că prin puterea Sa omul nostru vechi este răstignit, omorât și îngropat împreună cu El, astfel încât poftetele rele ale trupului să nu ne mai stăpânească, ci să ne oferim Lui ca jertfă de mulțumire.

Știm bine că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, pentru ca trupul păcatului să fie dezbrăcat de puterea lui, în așa fel ca să nu mai fim robi ai păcatului; căci cine a murit de drept este izbăvit de

păcat. Acum, dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom și trăi împreună cu El. Tot așa și voi înșivă, socotiți-vă morți față de păcat, și vii pentru Dumnezeu, în Iisus Hristos, Domnul nostru. Deci păcatul să nu mai domnească în trupul vostru muritor și să nu mai ascultați de poftele lui. *Rom 6:6-8, 11-12*

Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească. *Rom 12:1*

Vezi *Col 2:12*.

44. Întrebare: De ce s-a mai spus: *a pogorât la iad*?

Răspuns: Pentru ca în cele mai mari ispite să fiu asigurat că Domnul meu Iisus Hristos, prin temerile, durerile și chinurile Sale de nedescris pe care le-a îndurat în trup și în suflet pe cruce și mai înainte, m-a izbăvit pe mine de temerile și de chinurile iadului.

Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar după ce își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui. *Is 53:10*

Și pe la ceasul al nouălea, Iisus a strigat cu glas tare: „Eli, Eli, Lama Sabactani?” adică: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?” *Mat 27:46*

XVII. DUMINICA

45. Întrebare: Ce folos avem din învierea lui Hristos?

Răspuns: În primul rând, El a biruit moartea prin învierea Sa ca să ne poată face părtași la dreptatea obținută pentru noi prin moartea Sa; în al doilea rând, prin puterea Lui suntem, din acest moment, treziți la o viață nouă; în al treilea rând, în învierea lui Hristos avem o garanție sigură a învierii noastre glorioase.

Și dacă n-a înviat Hristos, credința voastră este zadarnică, voi sunteți încă în păcatele voastre. Când trupul acesta supus putrezirii se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: „Moartea a fost înghițită de biruință” *1 Cor 15:17, 54*

Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Iisus Hristos din morți la o nădejde vie. Prin El, sunteți credincioși în Dumnezeu, Care L-a înviat din morți și I-a dat slavă, pentru ca credința și nădejdea voastră să fie în Dumnezeu. *1 Pet 1:3, 21*

Dacă deci ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Când Se va arăta Hristos, viața voastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă. De aceea omorâți mădularele voastre care sunt pe pământ: curvia, necurăția, patima, pofta rea, și lăcomia, care este o închinare la idoli. *Col 3:1-5*

Iar dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi, că nu este o înviere a morților? *1 Cor 15:12*

Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Iisus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Iisus din morți va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său Care locuiește în voi. *Rom 8:11*

Vezi Rom 4:24; 6:4; Efes 2:5.

46. Întrebare: Ce înțelegi prin: *S-a înălțat la cer?*

Răspuns: Înțeleg că Hristos S-a ridicat de pe pământ la cer în văzul ucenicilor Săi. El este acolo pentru binele nostru până va veni din nou să judece viii și morții.

După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor. *Fapte 1:9*

Domnul Iisus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer, și a șezut la dreapta lui Dumnezeu. *Mc 16:19*

Astfel, fiindcă avem un Mare Preot însemnat, Care a străbătut cerurile – pe Iisus, Fiul lui Dumnezeu – să rămânem tari în mărturisirea noastră. *Evr 4:14*

Cine-i va osândi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi! *Rom 8:34*

Cel ce S-a pogorât este același cu Cel ce S-a suit mai presus de toate cerurile, ca să umple toate lucrurile. *Efes 4:10*

„Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Iisus, Care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer”. *Fapte 1:11*

Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului (se) vor boci și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă. *Mat 24:30*

Vezi Mat 26:64; Lc 24:50-51; Evr 7:25 și 9:11, 24, 25; Col 3:1-3.

47. Întrebare: Prin urmare Hristos nu este cu noi până la sfârșitul lumii, precum a făgăduit?

Răspuns: Hristos este om adevărat și Dumnezeu adevărat. În firea Sa umană El nu mai este acum pe pământ; dar cu divinitatea, cu maiestatea, cu mila și cu Duhul Lui El nu Se îndepărtează niciodată de noi.

Și iată Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. *Mat 28:20*

Pentru că pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna. *Mat 26:11*

Am ieșit de la Tatăl și am venit în lume; acum las lumea și Mă duc la Tatăl. *In 16:28*

Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume și Eu vin la Tine. Sfinte Tată, păzește, în Numele Tău, pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una, cum suntem și noi. *In 17:11*

... și anume Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi. *In 14:17*

Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare. *In 16:13*

Vezi *Efes 4:8*.

48. Întrebare: Nu se despart, oare, astfel una de alta, cele două firi din Hristos, dacă firea Lui umană nu se află pretutindeni unde este prezentă firea dumnezeiască?

Răspuns: Nicidecum, deoarece firea dumnezeiască, fiind nemărginită și prezentă în tot locul, urmează în mod necesar că ea depășește hotarele naturii umane pe care a asumat-o, fără a înceta totuși să fie în ea și să rămână personal unită cu aceasta.

„Cerul este scaunul Meu de domnie, și pământul este așternutul picioarelor Mele. Ce fel de casă Îmi veți zidi voi Mie, zice Domnul, sau care va fi locul Meu de odihnă?” *Fapte 7:49*

Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii. *Col 2:9*

Dacă v-am vorbit despre lucruri pământești și nu credeți, cum veți crede când vă voi vorbi despre lucrurile cerești? Nimeni nu s-a suit în cer, afară de Cel ce S-a pogorât din cer, adică Fiul omului, care este în cer. Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică. *In 3:12-15*

Nu este aici; a înviat, după cum zisese. Veniți de vedeți locul unde zăcea Domnul. *Mat 28:6*

Vezi *Ier 23:24*.

XVIII. DUMINICA

49. Întrebare: Ce folos avem din înălțarea la cer a lui Hristos?

Răspuns: În primul rând, că în cer, în fața Tatălui Său, El este mijlocitorul* nostru; în al doilea rând, că avem în cer trupul nostru ca o garanție sigură că, fiindu-ne Cap, ne va lua la El și pe noi, mădularele Lui. În al treilea rând, că ne trimite Duhul Său ca o arvună prin a cărei putere noi căutăm cele de sus, unde este Hristos, stând la dreapta lui Dumnezeu, și nu cele de pe pământ.

Copilașilor, vă scriu aceste lucruri, ca să nu păcătuiți. Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Iisus Hristos, Cel neprihănit. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi. *I In 2:1-2*

Cine-i va osândi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu, și mijlocește pentru noi! *Rom 8:34*

„Nu mă ține”, i-a zis Iisus; „căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Ci, du-te la frații Mei, și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru.” *In 20:17*

* Sau *avocatul, apărătorul*.

În casă Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. *In 14:2*

Și Eu voi ruga pe Tatăl și El vă va da un alt Mângâietor, Care să rămână cu voi în veac. *In 14:16*

Totuși, vă sun adevărul: Vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite. *In 16:7*

Și acum, o dată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți. *Fapte 2:33*

El ne-a și pecetluit și ne-a pus în inimă arvuna Duhului. *2 Cor 1:22*

Dacă deci ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu. *Col 3:1*

Dar cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Iisus Hristos. *Filip 3:20*

Vezi *Efes 2:6; 2 Cor 5:5; Filip 3:14*.

50. Întrebare: De ce adăugăm că El șade la dreapta lui Dumnezeu?

Răspuns: Pentru că Hristos S-a înălțat la ceruri ca să Se arate acolo în calitate de Cap al Bisericii Lui prin Care Tatăl le cârmuiește pe toate.

...pe care a desfășurat-o în Hristos, prin faptul că L-a înviat din morți și L-a pus să șadă la dreapta Sa, în locurile cerești, mai presus de orice domnie, de orice stăpânire, de orice putere, de orice dregătorie și de orice nume, care se poate numi, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor. El I-a pus totul sub picioare, și L-a dat căpetenie peste toate lucrurile, Bisericii, care este trupul Lui, plinătatea Celui ce plinește totul în toți. *Efes 1:20-23*

El este Capul trupului, al Bisericii. El este începutul, cel întâi născut dintre cei morți, pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietatea. *Col 1:18*

Iisus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei, și le-a zis: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ”. *Mat 28:18*

Tatăl nici nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului. *In 5:22*

XIX. DUMINICA

51. Întrebare: Ce folos avem din această domnie a lui Hristos, Capul nostru?

Răspuns: În primul rând, că prin Duhul Său Sfânt El revarsă asupra noastră, mădularele Lui, darurile cerești. În al doilea rând, că prin puterea Sa ne protejează și ne apară de orice dușman.

Cel ce S-a pogorât, este același cu Cel ce S-a suit mai presus de toate cerurile, ca să umple toate lucrurile. *Efes 4:10*

Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier și le vei sfărâma ca pe vasul unui olar. *Ps 2:9*

Eu le dau viață veșnică, în veac nu vor pieri și nimeni nu le va smulge din mâna Mea. Tatăl Meu, Care Mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu. *In 10:28-29*

De aceea este zis: „S-a suit sus, a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor”. *Efes 4:8*

Vezi *Ps 110:1-2*.

52. Întrebare: Ce fel de mângâiere ai din faptul că Hristos va reveni să judece viii și morții?

Răspuns: Aceea că în orice suferință și în orice prigoană eu aștept din cer, cu capul sus, ca judecător pe Cel care mai înainte S-a înfățișat pentru mine în fața judecății lui Dumnezeu și a îndepărtat de mine tot blestemul; aceea că El va arunca în osânda veșnică pe toți dușmanii Lui și ai mei, iar pe mine mă va lua împreună cu toți aleșii în bucuria și în slava cerească.

„Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie”. *Lc 21:28*

Și nu numai ea, dar și noi care avem cele dintâi roade ale Duhului suspinăm în noi și așteptăm înfierarea, adică răscumpărarea trupului nostru. *Rom 8:23*

... așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor Iisus Hristos. *Tit 2:13*

Fiindcă Dumnezeu găsește că este drept să dea întristare celor ce vă întristează și să vă dea odihnă atât vouă, care sunteți întristați, cât și nouă, la descoperirea Domnului Iisus din cer, cu îngerii puterii Lui, într-o flacăra de foc, ca să pedepsească pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și pe cei ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Iisus Hristos. Ei vor avea ca pedeapsă o pierzare veșnică de la fața Domnului și de la slava puterii Lui, când va veni, în ziua aceea, ca să fie proslăvit în sfinții Săi și privit cu uimire în toți cei ce vor fi crezut; căci voi ați crezut mărturisirea făcută de noi înaintea voastră. *2 Tes 1:6-10*

Apoi va zice celor de la stânga Lui: „Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui! Căci am fost flămând, și nu Mi-ați dat să mănânc; Mi-a fost sete, și nu Mi-ați dat să beau; am fost străin, și nu M-ați primit; am fost gol, și nu M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și în temniță, și n-ați venit pe la Mine.” *Mat 25:41-43*

Atunci Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: „Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii.” *Mat 25:34*

Vezi *Filip 3:20; 1 Tes 4:16*.

DESPRE DUMNEZEU DUHUL SFÂNT ȘI SFINȚIREA NOASTRĂ

XX. DUMINICA

53. Întrebare: Ce crezi despre Duhul Sfânt?

Răspuns: În primul rând, cred că este Dumnezeu veșnic împreună cu Tatăl și cu Fiul. În al doilea rând, cred că El mi-a fost dat și mie ca să mă facă prin adevărata credință părtaș la Hristos și la toate binefacerile Lui, ca să mă consoleze și să rămână pentru totdeauna cu mine.

Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului de ape era întuneric, și Duhul lui Dumnezeu Se mișca pe deasupra apelor. *Gen 1:2*

Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt, Care locuiește în voi și pe Care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? *1 Cor 6:19*

Petru i-a zis: „Anania, pentru ce ți-a umplut Satana inima ca să minți pe Duhul Sfânt și să ascunzi o parte din prețul moșioarei?” *Fapte 5:3*

Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. *Mat 28:19*

Și Cel ce ne întărește împreună cu voi, în Hristos, și Care ne-a uns este Dumnezeu. El ne-a și pecetluit și ne-a pus în inimă arvuna Duhului. *2 Cor 1:21-22*

Dar cine se lipește de Domnul este un singur duh cu El. *1 Cor 6:17*

Biserica se bucura de pace în toată Iudeea, Galileea și Samaria, se întărea sufletește și umbla în frica Domnului; și, cu ajutorul Duhului Sfânt, se înmulțea. *Fapte 9:31*

Și Eu voi ruga pe Tatăl și El vă va da un alt Mângâietor, Care să rămână cu voi în veac. *In 14:16*

Dacă sunteți batjocoriți pentru Numele lui Hristos, ferice de voi! Fiindcă Duhul slavei, Duhul lui Dumnezeu, Se odihnește peste voi. *1 Pet 4:14*

Vezi Is 48:16; 1 Cor 3:16; Gal 3:14; 1 Pet 1:1-2.

XXI. DUMINICA

54. Întrebare: Ce crezi despre Sfânta Biserică universală a lui Hristos?

Răspuns: Cred că din tot neamul omenesc, de la începutul lumii și până la sfârșitul ei, Fiul lui Dumnezeu strânge în jurul Lui, apără și păstrează prin al Său Duh și al Său Cuvânt, în unitatea adevăratei credințe, o comunitate aleasă pentru viața veșnică. Cred, de asemenea, că eu sunt și voi rămâne, în veci, un membru viu al acestei comunități.

Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel întâi născut dintre mai mulți frați. Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit. *Rom 8:29-30*

...ca să-l aducă la îndeplinire la plinirea vremurilor, spre a-Și uni iarăși într-unul în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ. În El am fost făcuți și moștenitori, fiind rânduți mai dinainte, după hotărârea Aceluia Care face toate după sfatul voii Sale, ca să slujim de laudă slavei Sale, noi, care mai dinainte am nădărdit în Hristos. Și voi, după ce ați auzit cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre); ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt, Care fusese făgăduit. *Efes 1:10-13*

Îți voi înmulți sămânța, ca stelele cerului; voi da seminței tale toate ținuturile acestea; și toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta, ca răsplată. *Gen 26:4*

Eu le dau viață veșnică, în veac nu vor pieri și nimeni nu le va smulge din mâna Mea. Tatăl Meu, Care Mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu. Eu și Tatăl un suntem. *In 10:28-30*

El vă va întări până la sfârșit, în așa fel ca să fiți fără vină în ziua venirii Domnului nostru Iisus Hristos. *1 Cor 1:8*

Și iată legământul Meu cu ei, zice Domnul: „Duhul Meu, Care Se odihnește peste tine, și cuvintele Mele, pe care le-am pus în gura ta, nu se vor mai depărta din gura ta, nici din gura copiilor tăi...” *Is 59:21*

Dar cum vor chema pe Acela în Care n-au crezut? Și cum vor crede în Acela, despre Care n-au auzit? Și cum vor auzi despre El fără propovăduitor? Și cum vor propovădui, dacă nu sunt trimiși? După cum este scris: „Cât de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc Evanghelia!” Dar nu toți au ascultat de Evanghelie. Căci Isaia zice: „Doamne, cine a crezut propovăduirea noastră?” Astfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos. *Rom 10:14-17*

Toți împreună erau nelipsiți de la templu în fiecare zi, frângeau pâinea acasă și luau hrana cu bucurie și curăție în inimă. *Fapte 2:46*

...și căutați să păstrați unirea Duhului prin legătura păcii. Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre. Este un singur Domn, o singură credință, un singur bot. Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, Care este mai presus de toți, Care lucrează prin toți și Care este în toți. *Efes 4:3-6*

Ce ați auzit de la început aceea să rămână în voi. Dacă rămâne în voi ce ați auzit de la început și voi veți rămâne în Fiul și în Tatăl. Și făgăduința, pe care ne-a făcut-o El, este aceasta: viața veșnică. V-am scris aceste lucruri în vederea celor ce caută să vă rătăcească. Cât despre voi, ungerea, pe care ați primit-o de la El, rămâne în voi, și n-aveți trebuință să vă învețe cineva; ci, după cum ungerea Lui vă învață despre toate lucrurile și este adevărată, și nu este o minciună, rămâneți în El, după cum v-a învățat ea. *1 In 2:24-27*

Vezi *Rom 1:16; Ps 71:17-19; Mat 16:18; 1 Cor 11:26*.

55. Întrebare: Ce înțelegi prin comuniunea sfinților?

Răspuns: În primul rând, că toți credincioșii în general și fiecare dintre ei în particular, ca mădulare ale Domnului Hristos, au parte de toate bogățiile și darurile Lui. În al doilea rând, că fiecare trebuie să știe că este de datoria lui să utilizeze din toată inima și cu bucurie darurile primite spre folosul și spre mântuirea celorlalte mădulare.

Deci ce am văzut și am auzit aceea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți părtășie cu noi. Și părtășia noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Iisus Hristos. *1 In 1:3*

Credincios este Dumnezeu Care v-a chemat la părtășia cu Fiul Său Iisus Hristos, Domnul nostru. *1 Cor 1:9*

Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora. *1 Cor 12:7*

Căci, după cum trupul este unul și are multe mădulare și după cum toate mădularele trupului, măcar că sunt mai multe, sunt un singur trup, - tot așa este și Hristos. Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie iudei, fie greci, fie robi, fie slobozi; și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh. *1 Cor 12:12-13*

Fiecare din voi să se uite nu la foloasele lui, ci și la foloasele altora. Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Iisus: El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. *Filip 2:4-7*

Vezi *Rom 8:32; 1 Cor 12, 13.*

56. Întrebare: Ce crezi despre iertarea păcatelor?

Răspuns: Deoarece Hristos a plătit pe deplin pentru ele, Dumnezeu nu vrea să-Și mai amintească niciodată de păcatele mele și nici de natura mea coruptă împotriva căreia trebuie să lupt toată viața; dimpotrivă, El îmi dă prin har dreptatea lui Hristos ca să nu ajung niciodată în fața tribunalului divin

El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi. *1 In 2:2*

Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări. Noi, dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu! Pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El. *2 Cor 5:19-21*

Nu ne face după păcatele noastre, nu ne pedepsește după fărădelegile noastre. Ci cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât este de mare bunătatea Lui pentru cei ce se tem de El; cât este de departe răsăritul de apus, atât de mult depărtează El fărădelegile noastre de la noi. *Ps 103:10-12*

O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?... Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos, Domnul nostru!... Astfel dar, cu mintea, eu slujesc legii lui Dumnezeu; dar cu firea pământească, slujesc legii păcatului. *Rom 7:24-25*

Acum dar, nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Iisus, care nu trăiesc după îndemnul firi pământești, ci după îndemnul Duhului. În adevăr, legea Duhului de viață în Hristos Iisus, m-a izbăvit de Legea păcatului și a morții. Căci - lucru cu neputință Legii, întrucât firea pământească o făcea fără putere - Dumnezeu a osândit păcatul în firea pământească, trimițând, din pricina păcatului, pe Însuși Fiul Său într-o fire asemănătoare cu a păcatului, pentru ca porunca Legii să fie împlinită în noi care trăim nu după îndemnul firi pământești, ci după îndemnul Duhului. *Rom 8:1-4*

Oricine crede în El, nu este judecat; dar cine nu crede, a și fost judecat, pentru că n-a crezut în Numele singurului Fi al lui Dumnezeu. *In 3:18*

Vezi *Ier 31:34; Ps 103:3-4; Rom 7:24-25*.

XXII. DUMINICA

57. Întrebare: Ce fel de mângâiere ai din învierea trupului?

Răspuns: Nu numai sufletul meu va fi luat, îndată după această viață, la Hristos, Capul lui, ci și acest trup al meu, înviat prin puterea lui Hristos, va fi reunit cu sufletul meu și făcut asemenea trupului glorificat al lui Hristos.

Iisus a răspuns: „Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai.” *Lc 23:42*

Căci pentru mine a trăi este Hristos și a muri este un câștig. Dar dacă trebuie să mai trăiesc în trup, face să trăiesc; și nu știu ce trebuie să aleg. Sunt strâns din două părți: aș dori să mă mut și să fiu împreună cu Hristos, căci ar fi cu mult mai bine; dar, pentru voi, este mai de trebuință să rămân în trup. *Filip 1:21-24*

Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire. *1 Cor 15:53*

Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu și că se va ridica la urmă pe pământ. Chiar dacă mi se va nimici pielea, și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu. *Iov 19:25-26*

Prea iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este. *1 In 3:2*

[Domnul Iisus Hristos] va schimba trupul stării noastre smerite și-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a-Și supune toate lucrurile. *Filip 3:21*

Vezi *1 Cor 15*.

58. Întrebare: Ce fel de mângâiere ai din articolul privitor la viața veșnică?

Răspuns: Deoarece și acum simt în inima mea începutul bucuriei veșnice, după această viață voi avea parte de o fericire desăvârșită, ceea ce ochiul n-a văzut, urechea n-a auzit și nici inima vreunui om n-a cugetat, în care Îl voi proslăvi etern pe Dumnezeu.

Și gemem în cortul acesta, plini de dorința să ne îmbrăcăm peste el cu locașul nostru ceresc, negreșit dacă atunci când vom fi îmbrăcați nu vom fi găsiți dezbrăcați de el. *2 Cor 5:2-3*

Dar, așa cum este scris: „Lucruri, pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile, pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.” *1 Cor 2:9*

Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Iisus Hristos, pe Care L-ai trimis Tu. *In 17:3*

XXIII. DUMINICA

59. Întrebare: Crezând toate acestea, ce folos ai?

Răspuns: Acela că în Hristos sunt (în)drept(ățit) în fața lui Dumnezeu și sunt moștenitor al vieții veșnice.

Iată, i s-a îngâmfat sufletul, nu este fără prihană în el; dar cel neprihănit va trăi prin credința lui. *Hab 2:4*

... este descoperită o neprihănire, pe care o dă Dumnezeu prin credință și care duce la credință, după cum este scris: „Cel neprihănit va trăi prin credință.” *Rom 1:17*

Cine crede în Fiul are viața veșnică; dar cine nu crede în Fiul nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el. *In 3:36*

60. Întrebare: În ce fel ești (în)drept(ățit) în fața lui Dumnezeu?

Răspuns: Doar prin adevărata credință în Iisus Hristos, așa încât deși conștiința mă acuză că am păcătuit grav împotriva tuturor poruncilor lui Dumnezeu, că nu am respectat niciuna niciodată și că sunt înclinat permanent către tot răul, Dumnezeu totuși, fără nici un merit din partea mea, ci doar prin har, îmi oferă și trece în contul meu satisfacția, dreptatea și sfințenia lui Hristos, de parcă n-aș fi avut și nici n-aș fi comis vreodată vreun păcat, de parcă eu însumi aș fi dat dovadă de toată ascultarea pe care Hristos a dovedit-o pentru mine; singura condiție este ca eu să primesc această binefacere cu o inimă credincioasă.

Dar acum s-a arătat o neprihănire, pe care o dă Dumnezeu, fără lege - despre ea mărturisesc Legea și proorocii - și anume, neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin credința în Iisus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred în El. Nu este nici o deosebire. Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu. Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea, care este în Hristos Iisus. *Rom 3:21-24*

Totuși, fiindcă știm că omul nu este socotit neprihănit prin faptele Legii, ci numai prin credința în Iisus Hristos, am crezut și noi în Hristos Iisus ca să fim socotiți neprihăniți prin credința în Hristos, iar nu prin faptele Legii; pentru că nimeni nu va fi socotit neprihănit prin faptele Legii. *Gal 2:16*

Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu.
Efes 2:8

El ne-a mântuit, nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt. *Tit 3:5*

Însă, celui ce lucrează, plata cuvenită lui i se socotește nu ca un har, ci ca ceva datorat; pe când, celui ce nu lucrează, ci crede în Cel ce socotește pe păcătos neprihănit, credința pe care o are el îi este socotită ca neprihănire. *Rom 4:4-5*

El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi. *1 In 2:2*

Pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El. *2 Cor 5:21*

Oricine crede în El, nu este judecat; dar cine nu crede, a și fost judecat, pentru că n-a crezut în Numele singurului Fiul al lui Dumnezeu. *In 3:18*

Vezi *Filip 3:9; Rom 3:9; 7:23; 1 In 2:1; 2 Cor 5:19*.

61. Întrebare: De ce spui că ești (în)drept(ățit) numai prin credință?

Răspuns: Nu pentru că I-aș fi pe plac lui Dumnezeu pentru valoarea credinței mele, ci pentru că satisfacția, dreptatea și sfințenia lui Hristos sunt dreptatea mea în fața lui Dumnezeu, pe care nu pot să le primesc și să le însușesc decât numai prin credință.

... pentru ca nimeni să nu se laude înaintea lui Dumnezeu. Și voi, prin El, sunteți în Hristos Iisus. El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumpărare. *1 Cor 1:29-30*

Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Iisus Hristos și pe El răstignit. *1 Cor 2:2*

Cine crede în Fiul lui Dumnezeu, are mărturisirea aceasta în el; cine nu crede pe Dumnezeu, îl face mincinos, fiindcă nu crede mărturisirea, pe care a făcut-o Dumnezeu despre Fiul Său. Și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viață veșnică, și această viață este în Fiul Său. *1 In 5:10-11*

XXIV. DUMINICA

62. Întrebare: De ce faptele noastre bune în fața lui Dumnezeu nu pot fi dreptate sau măcar o parte a ei?

Răspuns: Deoarece, pentru a rezista înaintea instanței de judecată a lui Dumnezeu, dreptatea trebuie să fie desăvârșită și în concordanță perfectă cu Legea Lui. Însă și cele mai bune fapte ale noastre din această viață sunt imperfecte și mânjite de păcat.

Căci toți cei ce se bizuiesc pe faptele Legii, sunt sub blestem; pentru că este scris: „Blestemat este oricine nu stăruiește în toate lucrurile scrise în cartea Legii, ca să le facă.” *Gal 3:10*

„Blestemat să fie cine nu va împlini cuvintele legii acesteia, și cine nu le va face!” – Și tot poporul să răspundă: „Amin!” *Deut 27:26*

Tu ieși înaintea celor ce împlinesc cu bucurie dreptatea, celor ce umblă în căile Tale și își aduc aminte de Tine. Dar Te-ai mâniat pentru că am păcătuit: vom suferi noi veșnic sau putem fi mântuiți? *Is 64:5*

63. Întrebare: Deci faptele noastre bune nu merită nimic, chiar dacă Dumnezeu vrea să le răsplătească în viața de acum și în cea viitoare?

Răspuns: Această răsplată nu este prin merit, ci prin har.

Tot așa și voi, după ce veți face tot ce vi s-a poruncit, să ziceți: „Suntem niște robi netrebnici; am făcut ce eram datori să facem.” *Lc 17:10*

64. Întrebare: Însă această învățătură nu-i face oare pe oameni ușuratici și lipsiți de scrupule?

Răspuns: Nu, fiindcă este imposibil să nu producă roadele recunoștinței cei care sunt altoiți în Hristos prin adevărata credință.

Pomul bun nu poate face roade rele, nici pomul rău nu poate face roade bune. *Mat 7:18*

II. DESPRE SFINTELE TAINE

XXV. DUMINICA

65. Întrebare: Întrucât doar credința ne face părtași la Hristos și la toate binefacerile Lui, de unde vine ea?

Răspuns: Duhul Sfânt o produce în inima noastră prin propovăduirea Sfintei Evanghelii și o confirmă* prin intermediul sfințelor taine.

Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni. *Efes 2:8-9*

Iisus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun, că dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu”. *In 3:5*

Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. *Mat 28:19-20*

* *Sprrijină sau întărește.*

Deci, ca unii care, prin ascultarea de adevăr, v-ați curățit sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima; fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac. *1 Pet 1:22-23*

66. Întrebare: Ce sunt tainele?

Răspuns: Sunt semne sfinte vizibile și peceti instituite de către Dumnezeu pentru a ne face să înțelegem mai bine și a pecetlui în noi promisiunea Evangheliei, anume că ne aduce prin har iertarea păcatelor și viața veșnică datorită jertfei unice a lui Hristos de pe cruce.

Să vă tăiați împrejur în carnea prepuțului vostru: și acesta să fie semnul legământului dintre Mine și voi. La vârsta de opt zile, orice copil de parte bărbătească dintre voi să fie tăiat împrejur, neam după neam: fie că este rob născut în casă, fie că este cumpărat cu bani de la vreun străin, care nu face parte din neamul tău. *Gen 17:11-12*

Apoi a primit ca semn tăierea împrejur, ca o pecete a acelei neprihăniri, pe care o căpătase prin credință, când era netăiat împrejur. Și aceasta, pentru ca să fie tatăl tuturor celor care cred, măcar că nu sunt tăiați împrejur; ca, adică, să li se socotească și lor neprihănirea aceasta. *Rom 4:11*

Domnul, Dumnezeul tău, îți va tăia împrejur inima ta și inima seminței tale și vei iubi pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău, ca să trăiești. *Deut 30:6*

Prin aceasta, Duhul Sfânt arăta că drumul în Locul prea sfânt nu era încă deschis câtă vreme sta în picioare cortul dintâi. Aceasta era o asemănare pentru vremurile de acum, când se aduc daruri și jertfe care nu pot duce pe cel ce se închină în felul acesta la desăvârșirea cerută de cugetul lui. Căci Hristos n-a intrat într-un locaș de închinare făcut de mâna omenească, după chipul adevăratului locaș de închinare, ci a intrat chiar în cer, ca să Se înfățișeze acum, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu. *Evr 9:8-9, 24*

Le-am dat și sabatele Mele, să fie ca un semn între Mine și ei, pentru ca să știe că Eu sunt Domnul, Care-i sfîntesc. *Ez 20-12*

67. Întrebare: Cuvântul și tainele au ca scop comun să ne îndrume credința la jertfa lui Hristos de pe cruce, ca la unica temelie a mântuirii noastre?

Răspuns: Da, cu siguranță; fiindcă Duhul Sfânt ne învață în Evanghelie și ne confirmă prin sfintele taine că întreaga noastră mântuire depinde de jertfa unică a lui Hristos, care a avut loc pentru noi pe cruce.

Nu știți că toți câți am fost botezați în Iisus Hristos, am fost botezați în moartea Lui? *Rom 6:3*

Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu, prin credința în Hristos Iisus. Toți care ați fost botezați pentru Hristos, v-ați îmbrăcat cu Hristos. *Gal 3:26-27*

68. Întrebare: Câte taine a instituit Hristos în Noul Testament?

Răspuns: Două, sfântul Botez și Cina Domnului.

DESPRE SFÂNTUL BOTEZ

XXVI. DUMINICA

69. Întrebare: În ce fel îți amintește și te asigură Botezul că jertfa unică a lui Hristos de pe cruce servește pentru binele tău?

Răspuns: Hristos a instituit această spălare exterioară cu apă promițând în același timp că, prin sângele și prin Duhul Lui, sunt spălat de necurăția sufletului meu, adică de toate păcatele mele, la fel de sigur cum sunt spălat în exterior de către apă de murdăria trupului.

Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. *Mat 28:19-20*

„Pocăiți-vă”, le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh”. *Fapte 2:38*

Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțămintele. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc. *Mat 3:11*

Nu știți că toți câți am fost botezați în Iisus Hristos, am fost botezați în moartea Lui? Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă. *Rom 6:3-4*

Vezi *Mc 1:4; 16:16; Lc 3:3*.

70. Întrebare: Ce înseamnă să fii spălat cu sângele și cu Duhul lui Hristos?

Răspuns: Înseamnă să primești de la Dumnezeu iertarea păcatelor, prin har, de dragul sângelui lui Hristos vărsat pentru noi la jertfa Sa de pe cruce; mai înseamnă să fii înnoit și sfințit de către Duhul Sfânt pentru a fi un mădular al lui Hristos și, murind tot mai mult față de păcat, să duci o viață sfântă și ireproșabilă.

A Lui, Care ne iubește, Care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său și a făcut din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeu, Tatăl Său: a Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor! AmIn *Apoc 1:5-6*

Ferice de cei ce își spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții și să intre pe porți în cetate! *Apoc 22:14*

Vă voi stropi cu apă curată și veți fi curățiți; vă voi curăți de toate spurcăciunile voastre și de toți idolii voștri. Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne. Voi pune Duhul Meu în voi și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele. *Ez 36:25-27*

Eu nu-L cunoșteam; dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă mi-a zis: „Acela peste Care vei vedea Duhul pogorându-Se și oprindu-Se este Cel ce botează cu Duhul Sfânt.” *In 1:33*

Iisus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun, că dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în împărăția lui Dumnezeu.” *In 3:5*

Și așa erați unii din voi! Dar ați fost spălați, ați fost sfințiți, ați fost socotiți neprihăniți, în Numele Domnului Iisus Hristos și prin Duhul Dumnezeului nostru. *1 Cor 6:11*

Vezi Evr 12:24; 1 Pet 1:2; Zah 13:1; 1 Cor 12:13; Rom 6:4; Col 2:12.

71. Întrebare: Unde a făgăduit Hristos că suntem spălați de sângele și de Duhul Lui la fel de sigur cum suntem spălați de apa botezului?

Răspuns: În cuvintele de instituire a botezului: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-le în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”. „Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit”. Această făgăduință este repetată de asemenea în pasajele Scripturii care numesc botezul baia nașterii din nou și spălare de păcate.

Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. *Mat 28:19*

Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit. *Mc 16:16*

El ne-a mântuit nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt. *Tit 3:5*

Și acum ce zăbovești? Scoală-te, primește botezul și fii spălat de păcatele tale, chemând Numele Domnului. *Fapte 22:16*

XXVII. DUMINICA

72. Întrebare: Prin ea însăși apa botezului este spălare de păcate?

Răspuns: Nu, ci numai sângele lui Hristos și Duhul Sfânt ne curăță de toate păcatele.

Cât despre mine, eu vă botez cu apă spre pocăință; dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțămintele. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc. *Mat 3:11*

... cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea ca s-o sfințească, după ce a curățit-o prin botezul cu apă prin Cuvânt, ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană. *Efes 5:25-27*

Dar dacă umblăm în lumină, după cum El Însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Iisus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat. *1 In 1:7*

Și așa erați unii din voi! Dar ați fost spălați, ați fost sfințiți, ați fost socotiți neprihăniți, în Numele Domnului Iisus Hristos și prin Duhul Dumnezeului nostru. *1 Cor 6:11*

Vezi *1 Pet 3:21*.

73. Întrebare: Atunci de ce Duhul Sfânt numește botezul baia nașterii din nou și spălare de păcate?

Răspuns: Dumnezeu nu ne vorbește astfel fără motiv. El vrea mai întâi să ne învețe că după cum murdăria trupului este înlăturată de apă, tot la fel și păcatele noastre sunt înlăturate de sângele și de Duhul lui Hristos; și, în plus, El vrea să ne asigure prin această garanție divină și prin acest semn divin că noi suntem spălați spiritual de păcatele noastre la fel de evident cum suntem spălați trupește de apă.

...Iisus Hristos, martorul credincios, Cel întâi născut din morți, Domnul împăraților pământului [...], Care ne iubește, Care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său. *Apoc 1:5*

„Aceștia vin din necazul cel mare; ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului”. *Apoc 7:14*

Și așa erați unii din voi! Dar ați fost spălați, ați fost sfințiți, ați fost socotiți neprihăniți, în Numele Domnului Iisus Hristos și prin Duhul Dumnezeului nostru. *1 Cor 6:11*

Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit. *Mc 16:16*

Toți care ați fost botezați pentru Hristos v-ați îmbrăcat cu Hristos. *Gal 3:27*

74. Întrebare: Trebuie botezați oare și copiii mici?

Răspuns: Da, deoarece ei sunt incluși ca și adulții în legământul lui Dumnezeu și în Biserica Lui, iar iertarea păcatelor prin sângele lui Hristos și Duhul Sfânt, autorul credinței, nu le este promisă în mai mică măsură decât adulților: de aceea ei trebuie încorporați în Biserică prin botez – semnul legământului – și deosebiți astfel de copiii necredincioșilor, precum se făcea în Vechiul Testament prin circumcizia în locul căreia a fost instituit Botezul, în Noul Testament.

Voi pune legământul Meu între Mine și tine și sămânța ta după tine din neam în neam; acesta va fi un legământ veșnic, în puterea căruia, Eu voi fi Dumnezeul tău și al seminței tale după tine. *Gen 17:7*

Și Iisus le-a zis: „Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți, căci Împărăția cerurilor este a celor ca ei.” *Mat 19:14*

Căci va fi mare înaintea Domnului. Nu va bea nici vin, nici băutură amețitoare, și se va umple de Duhul Sfânt încă din pântecele maicii sale. *Lc 1:15*

... de când eram la sânul mamei, am fost sub paza Ta, din pântecele mamei ai fost Dumnezeuul meu. *Ps 22:10*

Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeuul nostru. *Fapte 2:39*

În El ați fost tăiați împrejur, nu cu o tăiere împrejur, făcută de mână, ci cu tăierea împrejur a lui Hristos, în dezbrăcarea de trupul poftelor firii noastre pământești, fiind îngropați împreună cu El, prin botez, și înviați în El și împreună cu El, prin credința în puterea lui Dumnezeu, Care l-a înviat din morți. Pe voi, care erați morți în greșelile voastre și în firea voastră pământească netăiată împrejur, Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu El, după ce ne-a iertat toate greșelile. *Col 2:11-13*

Vezi *Is 44:1-3; Fapte 10:47; Gen 17:13-14.*

DESPRE SFÂNTA CINĂ

XXVIII. DUMINICA

75. Întrebare: Cum îți amintește și te asigură Sfânta Cină că ai parte de jertfa unică de pe cruce a lui Hristos și de toate binefacerile ei?

Răspuns: Hristos mi-a poruncit mie, ca și tuturor credincioșilor, să mănânc din această pâine frântă și să beau din acest pahar în amintirea Lui, și a făgăduit: mai întâi, că trupul Lui a fost dat și frânt pe cruce pentru mine iar sângele Său a fost vărsat la fel de sigur precum văd cu ochii mei că pentru mine pâinea Domnului este frântă și paharul oferit; mai apoi că El vrea să hrănească și să adape sufletul meu pentru viața eternă cu trupul Său răstignit și cu sângele Său vărsat, la fel de neîndoielnic precum primesc din mâna slujitorului bisericesc și gust trupește pâinea și paharul Domnului, care îmi sunt date ca semne sigure ale corpului și sângelui lui Hristos.

Pe când mâncau ei, Iisus a luat o pâine; și, după ce a binecuvântat, a frânt-o și a dat-o ucenicilor, zicând: „Luați, mâncați; acesta este trupul Meu.” Apoi a luat un pahar, și după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, zicând: „Beți toți din el; căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți spre iertarea păcatelor.” *Mat 26:26-28*

Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea, pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos? *1 Cor 10:16*

Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat; și anume că Domnul Iisus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine. Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o, și a zis: „Luați, mâncați; acesta este trupul Meu, care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.” Tot astfel, după cină, a luat paharul,

și a zis: „Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din el.” *1 Cor 11:23-25*

Vezi Mc 14:22-24; Lc 22:19-20; 1 Cor 10:16 și urm.

76. Întrebare: Ce înseamnă să mănânci trupul răstignit al lui Hristos și să bei sângele Lui vărsat?

Răspuns: Înseamnă nu numai să accepți cu o inimă credincioasă suferința întreagă și moartea lui Hristos și astfel, să primești iertarea păcatelor și viața veșnică, ci să și fim din ce în ce mai uniți cu trupul binecuvântat al lui Iisus, prin Duhul Sfânt Care locuiește în El și în noi, astfel încât, deși El este în cer și noi pe pământ, să fim totuși carne din carnea Lui și os din oasele Lui, să fim conduși și să trăim veșnic prin același Duh, așa după cum mădularele trupului nostru sunt conduse de același suflet.

Iisus le-a zis: „Eu sunt pâinea vieții. Cine vine la Mine nu va flămânzi niciodată; și cine crede în Mine nu va înseta niciodată. Voia Tatălui Meu este ca oricine vede pe Fiul și crede în El, să aibă viață veșnică; și eu îl voi învia în ziua de apoi.” „Adevărat, adevărat, vă spun, că cine crede în Mine, are viață veșnică. Pâinea, care se pogoară din cer, este de așa fel, ca cineva să mănânce din ea, și să nu moară.” Iisus le-a zis: „Adevărat, adevărat, vă spun, că dacă nu mâncați trupul Fiului omului și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă. Căci trupul Meu este cu adevărat o hrană și sângele meu este cu adevărat o băutură.” *In 6:35, 40, 47, 50, 53, 55*

Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El. *1 Cor 11:26*

Căci nimeni nu și-a urât vreodată trupul lui, ci îl hrănește, îl îngrijește cu drag, ca și Hristos Biserica; pentru că noi suntem mădulare ale trupului Lui, carne din carnea Lui și os din oasele Lui. „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și cei doi vor fi un singur trup”. Taina aceasta este mare – (vorbesc despre Hristos și despre Biserică). *Efes 5:29-32*

Nu știți că trupurile voastre sunt mădulare ale lui Hristos? Voi lua eu mădularele lui Hristos și voi face din ele mădulare ale unei curve? Nicidecum! Nu știți că cine se lipește de o curvă este un singur trup cu ea? Căci este zis: „Cei doi se vor face un singur trup”. Dar cine se lipește de Domnul, este un singur duh cu El. Fugiți de curvie! Orice alt păcat, pe care-l face omul, este un păcat săvârșit afară din trup; dar cine curvește păcătuiește împotriva trupului său. Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt, Care locuiește în voi și pe Care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? *1 Cor 6:15-19*

Cine păzește poruncile Lui, rămâne în El, și El în el. Și cunoaștem că El rămâne în noi prin Duhul pe Care ni L-a dat. *1 In 3:24*

Cunoaștem că rămânem în El și că El rămâne în noi prin faptul că ne-a dat din Duhul Său. *1 In 4:13*

„Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne în Mine și eu rămân în el. După cum Tatăl, Care este viu, M-a trimis pe Mine și Eu trăiesc prin Tatăl, tot așa, cine Mă mănâncă pe Mine va trăi și el prin Mine. Astfel este pâinea, care s-a pogorât din cer, nu ca mana pe care au mâncat-o părinții voștri și totuși au murit: cine mănâncă pâinea aceasta va trăi în veac.” *In 6:56-58*

Eu sunt adevărata viță, și Tatăl Meu este vierul. Pe orice mlădiță, care este în Mine și n-aduce rod, El o taie; și pe orice mlădiță care aduce rod, o curăță, ca să aducă și mai multă rod. Acum voi sunteți curăți, din pricina cuvântului, pe care vi l-am spus. Rămâneți în Mine și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduceți rod, dacă nu rămâneți în Mine. Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce mult rod; căci despărțiți de Mine, nu puteți face nimic. Dacă nu rămâne cineva în Mine, este aruncat afară, ca mlădița neroditoare, și se usucă; apoi mlădițele uscate sunt strânse, aruncate în foc și ard. *In 15:1-6*

Vezi Efes 3:14-19; 4:14-16.

77. Întrebare: Unde a făgăduit Hristos că-i va hrăni pe credincioși cu trupul și cu sângele Său, la fel de sigur cum ei mănâncă din această pâine frântă și beau din acest pahar?

Răspuns: În instituirea Sfintei Cine prin următoarele cuvinte: „Domnul Iisus, în noaptea în care a fost vândut, a luat pâinea. Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și a zis: «Luați, mâncați; acesta este trupul Meu, care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.» Tot astfel, după cină, a luat paharul, și a zis: «Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din el.» Pentru că , ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El”. Această făgăduință este de asemenea amintită de Sfântul Pavel atunci când spune: „Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea pe care o frângem nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos? Având în vedere că este o pâine, noi care suntem mulți, suntem un trup; căci luăm o parte din aceeași pâine”.

Pe când mâncau ei, Iisus a luat pâinea; și, după ce a binecuvântat, a frânt-o și a dat-o ucenicilor, zicând: „Luați, mâncați; acesta este trupul Meu.” Apoi a luat un pahar, și după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, zicând: „Beți toți din el; căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor.” *Mat 26:26-28*

Pe când mâncau, Iisus a luat o pâine; și, după ce a binecuvântat, a frânt-o, și le-a dat, zicând: „Luați, mâncați, acesta este trupul Meu.” Apoi a luat un pahar, și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, și au băut toți din el. Și le-a zis: „Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți.” *Mc 14:22-24*

Vezi 1 Cor 11:23-26; Lc 22:19-20; 1 Cor 10:16-17.

XXIX. DUMINICA

78. Întrebare: Pâinea și vinul se transformă în propriul trup și sânge al lui Hristos?

Răspuns: Nu, ci după cum apa botezului nu se transformă în sângele lui Hristos și nu este ea însăși spălare de păcate, ci este doar un semn divin și o asigurare, tot la fel, în Cină, pâinea sfântă nu devine însuși trupul lui Hristos, deși după natura și după uzanța tainelor ea este numită trupul lui Hristos.

„Vă spun că, de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu.” *Mat 26:29*

Și le-a zis: „Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți.” *Mc 14:24*

Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea, pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos? *1 Cor 10:16*

Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El. De aceea, oricine mănâncă pâinea aceasta și bea paharul Domnului în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului. Fiecare să se cerceteze dar pe sine însuși, și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta. *1 Cor 11:26-28*

Icoana aceasta închipuitoare vă mântuiește acum pe voi, și anume botezul, care nu este o curățire de întinăciunile trupești, ci mărturia unui cuget curat înaintea lui Dumnezeu, prin învierea lui Iisus Hristos. *1 Pet 3:21*

Fraților, nu vreau să nu știți că părinții noștri toți au fost sub nor, toți au trecut prin mare, toți au fost botezați în nor și în mare, pentru Moise; toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească și toți au băut aceeași băutură duhovnicească, pentru că beau dintr-o stâncă duhovnicească ce venea după ei; și stâncă era Hristos. *1 Cor 10:1-4*

Vezi *Gen 17:10, 14, 19; Tit 3:5; Ex 12:26-27, 43, 48.*

79. Întrebare: Așadar, de ce Hristos numește pâinea trupul Lui și paharul sângele Lui sau noul legământ în sângele Lui; și Sfântul Pavel: împărtășirea cu trupul și cu sângele lui Hristos?

Răspuns: Hristos nu vorbește astfel fără temeii: fiindcă El vrea să ne învețe nu numai că, așa cum pâinea și vinul întrețin viața temporară, tot la fel trupul Lui răstignit și sângele Său vărsat sunt adevărata hrană și adevărata băutură a sufletelor noastre pentru viața veșnică, ci mai degrabă El vrea să ne asigure prin aceste semne și garanții vizibile că prin lucrarea Duhului Sfânt suntem făcuți părtași ai adevăratului Său trup și sânge, la fel de real precum noi primim cu gura aceste semne sfinte spre pomenirea Lui; și că astfel toată suferința și ascultarea Lui ne aparține la fel de sigur ca și cum noi înșine am fi suferit și plătit pentru păcatele noastre.

„Eu sunt pâinea vie, care s-a pogorât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac; și pâinea, pe care o voi da Eu, este trupul Meu, pe care îl voi da pentru viața lumii. Căci trupul Meu este cu adevărat o hrană și sângele meu este cu adevărat o băutură.” *In 6:51, 55*

Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea, pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos? Având în vedere că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un trup; căci toți luăm o parte din aceeași pâine. *1 Cor 10:16-17*

XXX. DUMINICA

80. Întrebare: Ce diferență există între Cina Domnului și misa romană?

Răspuns: Cina ne atestă că avem iertarea deplină a tuturor păcatelor noastre prin jertfa unică a lui Iisus Hristos, săvârșită o dată pentru totdeauna pe cruce, și că prin Duhul Sfânt suntem altoiți în Hristos, Cel care acum, trupește, se află în cer la dreapta Tatălui și acolo vrea să fie adorat; în timp ce misa ne învață că viii și morții nu au iertarea păcatelor prin suferința lui Hristos, dacă Hristos nu mai este jertfit zilnic pentru ei de către preoți la misă; și, în plus, că Hristos se află trupește sub înfățișarea pâinii și a vinului și de aceea trebuie să fie adorat în ele. Și astfel misa nu este, în principal, nimic altceva decât negarea suferinței și a jertfei unice a lui Iisus Hristos, și o blestemată idolatrie.

Când a luat Iisus oțetul, a zis: „S-a isprăvit!” Apoi Și-a plecat capul și Și-a dat duhul. *In 19:30*

Apoi a luat pâine; și după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și le-a dat-o zicând: „Acesta este trupul Meu, care se dă pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.” *Lc 22:19*

Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea, pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos? *1 Cor 10:16*

El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui și Care ține toate lucrurile cu Cuvântul puterii Lui, a făcut curățirea păcatelor și a șezut la dreapta mării în locurile prea înalte. *Evr 1:3*

Punctul cel mai însemnat al celor spuse este că avem un Mare Preot, Care S-a așezat la dreapta scaunului de domnie al mării, în ceruri. *Evr 8:1*

„Femeie”, i-a zis Iisus, „crede-Mă că vine ceasul când nu vă veți închina Tatălui, nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim. Voi vă închinați la ce nu cunoașteți; noi ne închinăm la ce cunoaștem, căci mântuirea vine de la iudei. Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl. Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui trebuie să I se închine în duh și în adevăr.” *In 4:21-24*

„Nu mă ține”, i-a zis Iisus; „căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Ci du-te la frații Mei și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru.” *In 20:17*

După ce I s-au închinat, ei s-au întors la Ierusalim cu o mare bucurie. *Lc 24:52*

Dar Ștefan, plin de Duhul Sfânt, și-a pironit ochii spre cer, a văzut slava lui Dumnezeu și pe Iisus stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu. *Fapte 7:55*

Dacă deci ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu. *Col 3:1*

Dar cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Iisus Hristos. *Filip 3:20*

Căci ei înșiși istorisesc ce primire ne-ați făcut, și cum de la idoli v-ați întors la Dumnezeu, ca să slujiți Dumnezeului Celui viu și adevărat. *1 Tes 1:9*

Dar Hristos a venit ca Mare Preot al bunurilor viitoare, a trecut prin cortul acela mai mare și mai desăvârșit, care nu este făcut de mâini, adică nu este din zidirea aceasta; și a intrat, odată pentru totdeauna, în Locul prea sfânt, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele Său, după ce a căpătat o răscumpărare veșnică. Căci dacă sângele taurilor și al țapilor și cenușa unei vaci, stropită peste cei întinați, îi sfințește și le aduce curățirea trupului, cu cât mai mult sângele lui Hristos, Care prin Duhul Cel veșnic S-a adus pe Sine Însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu, vă va curăți cugetul vostru de faptele moarte, ca să slujiți Dumnezeului Cel viu! *Evr 9:11-14*

Și nu ca să Se aducă de mai multe ori jertfă pe Sine Însuși ca marele preot, care intră în fiecare an în Locul prea sfânt cu un sânge, care nu este al lui; fiindcă atunci ar fi trebuit să pătimească de mai multe ori de la întemeierea lumii; pe când acum, la sfârșitul veacurilor, S-a arătat o singură dată, ca să șteargă păcatul prin jertfa Sa. Și, după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata, tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă. *Evr 9:25-28*

„Iată-Mă, vin să fac voia Ta, Dumnezeule.” El desființează astfel pe cele dintâi, ca să pună în loc pe a doua. Prin această „voie” am fost sfințiți noi, și anume prin jertfirea trupului lui Iisus Hristos, o dată pentru totdeauna. Și, pe când orice preot face slujba în fiecare zi și aduce de multe ori aceleași jertfe, care niciodată nu pot șterge păcatele, El, dimpotrivă, după ce a adus o singură jertfă pentru păcate, S-a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu și așteaptă de acum ca vrăjmașii Lui să-I fie făcuți așternut al picioarelor Lui. Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți. Lucrul acesta ni-l adevărește și Duhul Sfânt. *Evr 10:9-15*

Vezi Mat 26:28; Evr 7:27; 9, 10; 1 Cor 6:17.

81. Întrebare: Cine poate veni la masa Domnului?

Răspuns: Cei cărora le pare sincer rău de păcatele lor, însă cred că acestea le sunt iertate și că slăbiciunile rămase sunt acoperite de suferința și de moartea lui Hristos; ei doresc, de asemenea, să-și fortifice credința și să-și îmbunătățească viața. Dar fățarnicii și păcătoșii îndărătnici mănâncă și beau propria lor condamnare.

Deci ce zic eu? Că un lucru jertfit idolilor, este ceva? Sau că un idol este ceva? Dimpotrivă, eu zic că ce jertfesc neamurile, jertfesc dracilor, și nu lui Dumnezeu. Și eu nu vreau ca voi să fiți în împărțășire cu dracii. Nu puteți bea paharul Domnului și paharul dracilor; nu puteți lua parte la masa Domnului și la masa dracilor. Sau vrem să întărâtăm pe Domnul la gelozie? Suntem noi mai tari decât El? *1 Cor 10:19-22*

Fiecare să se cerceteze dar pe sine însuși, și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta. *1 Cor 11:28*

82. Întrebare: Trebuie să-i primim la Sfânta Cină pe cei care se arată a fi necredincioși și lipsiți de pietate prin ceea ce spun și făptuiesc?

Răspuns: Nu, căci legământul lui Dumnezeu ar fi profanat, iar mânia Lui stârnită împotriva întregii comunități. De aceea Biserica trebuie să-i excludă pe aceștia, cu puterea cheilor, după porunca lui Hristos și a apostolilor, până ce-și îndreaptă viața.

„Ce-Mi trebuie Mie mulțimea jertfelor voastre, zice Domnul. Sunt sătul de arderile de tot ale berbecilor, și de grăsimea vițelilor; nu-Mi place sângele taurilor, oilor și țapilor. Când veniți să vă înfățișați înaintea Mea, cine vă cere astfel de lucruri, ca să-Mi spurcați curțile? Nu mai aduceți daruri de mâncare nefolositoare, căci Mi-e scârbă de tămâie! Nu vreau luni noi, sabbate și adunări de sărbătoare, nu pot să văd nelegiuirea unită cu sărbătoarea! Urâsc lunile voastre cele noi și praznicele voastre; Mi-au ajuns o povară, nu le mai pot suferi. Când vă întindeți mâinile, Îmi întorc ochii de la voi; și oricât de mult v-ați ruga, n-ascult: căci mâinile vă sunt pline de sânge!” *Is 1:11-15*

Cheamă-Mă în ziua necazului și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi! Dumnezeu zice însă celui rău: "Ce tot înșiri tu legile Mele și ai în gură legământul Meu, când tu urăști muștrările și arunci cuvintele Mele înapoia ta? Dacă vezi un hoț, te unești cu el și te însoțești cu preacurvarii. Dai drumul gurii la rău și limba ta urzește viclesuguri. Stai și vorbești împotriva fratelui tău, clevetești pe fiul mamei tale. Iată ce ai făcut, și Eu am tăcut. Ți-ai închipuit că Eu sunt ca tine. Dar te voi muștra și îți voi pune totul sub ochi! Luați seama dar, voi care uitați pe Dumnezeu, ca nu cumva să vă sfâșii, și să nu fie nimeni să vă scape. Cine aduce mulțumiri, ca jertfă, acela Mă proslăvește și celui ce veghează asupra căii lui, aceluia îi voi arăta mântuirea lui Dumnezeu. *Ps 50:15-23*

Vezi *1 Cor 11:20-22, 33-34; Is 66:3; Ier 7:21-23.*

XXXI. DUMINICA

83. Întrebare: Cum se exercită puterea cheilor?

Răspuns: Prin propovăduirea Evangheliei și prin disciplina bisericească. Astfel, Împărăția cerurilor le este deschisă credincioșilor, iar necredincioșilor închisă.

„Și Eu îți spun: tu ești Petru; și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile locuinței morților nu o vor birui. Îți voi da cheile Împărăției cerurilor, și orice vei lega pe pământ va fi legat în ceruri, și orice vei dezlega pe pământ va fi dezlegat în ceruri.” *Mat 16:18-19*

Adevărat vă spun, că orice veți lega pe pământ va fi legat în cer; și orice veți dezlega pe pământ va fi dezlegat în cer. *Mat 18:18*

84. Întrebare: Cum este închisă și deschisă Împărăția cerurilor prin propovăduirea Evangheliei?

Răspuns: După porunca lui Hristos, tuturor credincioșilor în general și fiecăruia în particular li se vestește și li se confirmă în mod deschis că, atunci când primesc făgăduința Evangheliei cu o credință adevărată, toate păcatele lor le sunt realmente iertate de către Dumnezeu datorită meritelor lui Hristos. Și, în schimb, tuturor necredincioșilor și fățarnicilor li se vestește că mânia lui Dumnezeu și osânda veșnică rămân asupra lor atât timp cât ei nu se convertesc. Dumnezeu îi va judeca pe unii și pe alții în această viață și în cea viitoare după această mărturie a Evangheliei.

Iisus le-a zis din nou: „Pace vouă! Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.” După aceste vorbe a suflat peste ei, și le-a zis: „Luați Duh Sfânt! Celor ce le veți ierta păcatele, vor fi iertate; și celor ce le veți ține, vor fi ținute.” *In 20:21-23*

Vezi *Mat 16:19*.

85. Întrebare: Cum este închisă și deschisă Împărăția cerurilor prin disciplina bisericească?

Răspuns: După porunca lui Hristos, cei care pretinzându-se a fi creștini, promovează o învățătură sau duc o viață necreștină, sunt în mai multe rânduri muștrați frățește. Dacă nu renunță la ereziile și la viciile lor, atunci sunt chemați înaintea Bisericii sau a celor care au fost rânduiți de Biserică în acest scop. Și dacă ei disprețuiesc și aceste îndemnuri, atunci sunt excluși, prin oprirea lor de la sfintele taine, din comunitatea creștină, și de către Dumnezeu Însuși – din Împărăția lui Hristos. Dar ei sunt primiți din nou ca mădulare ale lui Hristos și ale Bisericii, dacă promit și manifestă o reală îndreptare.

Dacă fratele tău a păcătuit împotriva ta, du-te și muștră-l între tine și el singur. Dacă te ascultă, ai câștigat pe fratele tău. Dar dacă nu te ascultă, mai ia cu tine unul sau doi inși, pentru ca orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori. Dacă nu vrea să asculte de ei, spune-l Bisericii; și, dacă nu vrea să asculte nici de Biserică, să fie pentru tine ca un păgân și ca un vameș. Adevărat vă spun, că orice veți lega pe pământ va fi legat în cer; și orice veți dezlega pe pământ va fi dezlegat în cer. *Mat 18:15-18*

Și voi v-ați fălit! Și nu v-ați mâhnit mai degrabă, pentru ca cel ce a săvârșit fapta aceasta, să fi fost dat afară din mijlocul vostru! Cât despre mine, măcar că n-am fost la voi cu trupul, dar fiind de față cu duhul, am și judecat, ca și când aș fi fost de față, pe cel ce a făcut o astfel de faptă. În Numele Domnului Iisus, voi și duhul meu, fiind adunați laolaltă, prin puterea Domnului nostru Iisus, am hotărât ca un astfel de om să fie dat pe mâna Satanei, pentru nimicirea cărnii, ca duhul lui să fie mântuit în ziua Domnului Iisus. *1 Cor 5:2-5*

Vezi 2 Tes 3:14-15; 2 In 10-11.

PARTEA A TREIA
DESPRE RECUNOȘTINȚĂ
XXXII. DUMINICA

86. Întrebare: Întrucât suntem izbăviți de starea noastră cea rea prin harul lui Hristos, fără nici un merit din partea noastră, de ce trebuie să facem fapte bune?

Răspuns: Fiindcă Hristos, după ce ne-a răscumpărat cu sângele Lui, ne și reînnoiește prin Duhul Său cel Sfânt după chipul Lui, ca să-I arătăm lui Dumnezeu, prin întreaga noastră viață, recunoștința noastră pentru binefacerile Lui, și astfel, să-L proslăvim. Și pentru a putea fi noi înșine siguri de credința noastră prin roadele ei, iar prin sfințenia vieții noastre semenii noștri să fie câștigați pentru Hristos.

Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească. Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită. *Rom 12:1-2*

Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă și să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos. *1 Pet 2:5*

Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce va chemat din întuneric la lumina Sa minunată; pe voi, care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu; pe voi, care nu căpătaserăți îndurare, dar acum ați căpătat îndurare. *1 Pet 2:9-10*

... voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu. *1 Cor 6:19-20*

Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vă vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru, Care este în ceruri. *Mat 5:16*

Să aveți o purtare bună în mijlocul neamurilor, pentru ca în ceea ce vă vorbesc de rău ca pe niște făcători de rele, prin faptele voastre bune, pe care le văd, să slăvească pe Dumnezeu în ziua cercetării. *1 Pet 2:12*

Tot așa, orice pom bun face roade bune, dar pomul rău face roade rele. *Mat 7:17*

Căci noi, prin Duhul, așteptăm prin credință nădejdea neprihănirii. Rода Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege. Cei ce sunt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit firea pământească împreună cu patimile și poftele ei. *Gal 5:5, 22-24*

Vezi *Rom 6:13; 14:19; 1 Pet 1:3-10; 3:1*.

87. Întrebare: Deci nu pot fi mântuiți cei care, continuând în ingratitudea și în lipsa de pietate a vieții lor, nu se întorc la Dumnezeu?

Răspuns: În nici un caz, fiindcă Scriptura spune că nici desfrânații, nici închinătorii la idoli, nici adulterii, nici hoții, nici lacomii de avere, nici bețivii, nici bârfitorii, nici tâlharii, nici cei asemenea lor nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.

Nu știți că cei nedrepti nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? *1 Cor 6:9*

Căci știți bine că nici un curvar, nici un stricat, nici un lacom de avere, care este un închinător la idoli, n-are parte de moștenire în Împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu. *Efes 5:5*

Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentru că iubim pe frați. Cine nu iubește pe fratele său rămâne în moarte. *1 In 3:14*

Vezi *1 Cor 6:10*.

XXXIII. DUMINICA

88. Întrebare: Care sunt cele două elemente ale veritabilei pocăințe sau convertiri a omului?

Răspuns: Mortificarea *omului vechi* și învierea *omului nou*.

Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă. În adevăr, dacă ne-am făcut una cu El, printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El și printr-o înviere asemănătoare cu a Lui. Știm bine că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, pentru ca trupul păcatului să fie dezbrăcat de puterea lui, în așa fel ca să nu mai fim robi ai păcatului. *Rom 6:4-6*

...să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare; și să vă înnoiți în duhul minții voastre și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul. *Efes 4:22-24*

De aceea, omorâți mădulele voastre care sunt pe pământ: curvia, necurăția, patima, pofta rea, și lăcomia, care este o închinare la idoli. Din pricina acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării. Din numărul lor erați și voi odinioară, când trăiați în aceste păcate. Dar acum lăsați-vă de toate aceste lucruri: de mânie, de vrăjmășie, de răutate, de clevetire, de vorbele rușinoase, care v-ar putea ieși din gură. Nu vă mințiți unii pe alții, întrucât v-ați dezbrăcat de omul cel vechi, cu faptele lui și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou, care se înnoiește spre cunoștință, după chipul Celui ce l-a făcut. *Col 3:5-10*

Vezi *1 Cor 5:7*.

89. Întrebare: Ce înseamnă mortificarea omului vechi?

Răspuns: Înseamnă să fii mâhnit în adâncul inimii pentru păcatele comise, să le urăști și să le eviți tot mai mult.

Dacă trăiți după îndemnul ei [firii pământești], veți muri; dar dacă, prin Duhul, faceți să moară faptele trupului, veți trăi. *Rom 8:13*

Sfășiați-vă inimile nu hainele și întoarceți-vă la Domnul, Dumnezeuul vostru. Căci El este milostiv și plin de îndurare, îndelung răbdător și bogat în bunătate și-I pare rău de relele pe care le trimite. *Ioel 2:13*

90. Întrebare: Ce înseamnă învierea omului nou?

Răspuns: Înseamnă să te bucuri din toată inima în Dumnezeu prin Iisus Hristos și să trăiești cu dragoste și cu plăcere după voia lui Dumnezeu, făcând toate faptele bune.

Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Iisus Hristos. *Rom 5:1*

Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt. *Rom 14:17*

Căci așa vorbește Cel Prea Înalt, a Cărui locuință este veșnică și al Cărui Nume este sfânt. „Eu locuiesc în locuri înalte și în sfințenie; dar sunt cu omul zdrobit și smerit, ca să învierez duhurile smerite, și să îmbărbătez inimile zdrobite”. *Is 57:15*

Fiindcă prin moartea de care a murit, El a murit pentru păcat, o dată pentru totdeauna; iar prin viața pe care o trăiește, trăiește pentru Dumnezeu. Tot așa și voi înșivă, socotiți-vă morți față de păcat și vii pentru Dumnezeu, în Iisus Hristos, Domnul nostru. *Rom 6:10-11*

Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc..., dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, Care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine. *Gal 2:20*

91. Întrebare: Dar care sunt aceste fapte bune?

Răspuns: Sunt doar acelea care decurg dintr-o credință adevărată și sunt îndeplinite după Legea lui Dumnezeu și spre slava Lui; și nu cele care se întemeiază pe opiniile sau pe normele oamenilor.

Dar cine se îndoiește și mănâncă este osândit, pentru că nu mănâncă din încredințare. Tot ce nu vine din încredințare e păcat. *Rom 14:23*

Samuel a zis: „Îi plac Domnului mai mult arderile de tot și jertfele decât ascultarea de glasul Domnului? Ascultarea face mai mult decât jertfele și păzirea cuvântului Său face mai mult decât grăsimea berbecilor.” *1 Sam 15:22*

Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Iisus pentru faptele bune, pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele. *Efes 2:10*

Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva: să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu. *1 Cor 10:31*

Să păziți și să împliniți toate legile și poruncile pe care vi le dau eu astăzi. *Deut 11:32*

Atunci am zis fiilor lor în pustie: „Nu vă luați după rânduielele părinților voștri, nu țineți obiceiurile lor și nu vă spurcați cu idolii lor! Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru; umblați întocmai după rânduielele Mele, păziți poruncile Mele și împliniți-le.” *Ez 20:18-19*

Fățarnicilor, bine a prorocit Isaia despre voi, când a zis: „Norodul acesta se apropie de Mine cu gura și mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine. Degeaba Mă cinstesc ei, învățând ca învățături niște porunci omenești.” *Mat 15:7-9*

Vezi *Is 29:13*.

DESPRE LEGEA LUI DUMNEZEU

XXXIV. DUMINICA

92. Întrebare: Ce spune Legea lui Dumnezeu?

Răspuns: „Atunci Dumnezeu a rostit toate aceste cuvinte, și a zis:

I. Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, Care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei. Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.

II. Să nu-ți faci chip cioplit, nici o înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri sau jos pe pământ sau în apele mai de jos decât pământul. Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești; căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, Care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc și Mă îndur până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.

III. Să nu iei în deșert Numele Domnului, Dumnezeului tău; căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui.

IV. Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești. Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nici o lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.

V. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău.

VI. Să nu ucizi.

VII. Să nu preacurvești.

VIII. Să nu furi.

IX. Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău.

X. Să nu poftești casa aproapelui tău; să nu poftești nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău”.

Vezi Ex 20:1-17; Deut 5:7-21.

93. Întrebare: Cum se împart aceste porunci?

Răspuns: În două table: prima ne învață, în patru porunci, cum trebuie să ne purtăm față de Dumnezeu; a doua, în șase porunci, cu ce suntem datori față de aproapele nostru.

Moise a stat acolo cu Domnul patruzeci de zile și patruzeci de nopți. N-a mâncat deloc pâine și n-a băut deloc apă. Și Domnul a scris pe table cuvintele legământului, cele zece porunci. *Ex 34:28*

El și-a vestit legământul Său, pe care v-a poruncit să-l păziți, cele zece porunci; și le-a scris pe două table de piatră. *Deut 4:13*

Am făcut un chivot de lemn de salcâm, am tăiat două table de piatră ca cele dintâi, și m-am suit pe munte cu cele două table în mână. Domnul a scris pe table ce fusese scris pe cele dintâi, cele zece porunci care vă fuseseră spuse pe munte, din mijlocul focului, în ziua adunării; și Domnul mi le-a dat. *Deut 10:3-4*

Iisus i-a răspuns: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău.” „Aceasta este cea dintâi, și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.” *Mat 22:37-39*

94. Întrebare: Ce pretinde Dumnezeu în prima poruncă?

Răspuns: Ca să nu pierdem mântuirea și fericirea sufletească, El poruncește să ne ferim și să fugim de toată închinarea la idoli, de vrăjitorie, de farmece, de invocarea sfinților sau a altor creaturi; și să-L cunoaștem cum se cuvine pe singurul Dumnezeu adevărat și numai în El să ne încredem, să așteptăm numai de la El toate binefacerile cu smerenie și cu răbdare, și să-L iubim, să-L cinstim și să ne temem de El din toată inima, și mai degrabă să renunțăm la toate creaturile decât să facem cel mai mic lucru împotriva voinței Lui.

Să nu fiți închinători la idoli, ca unii dintre ei, după cum este scris: „Poporul a șezut să mănânce și să bea; și s-au sculat să joace.” De aceea, prea iubiții mei, fugiți de închinarea la idoli. *1 Cor 10:7, 14*

Să nu fie la tine nimeni care să-și treacă pe fiul sau pe fiica lui prin foc, nimeni care să aibă meșteșugul de ghicitor, de cititor în stele, de vestitor al viitorului, de vrăjitor, de descântător, nimeni care să întrebe pe cei ce

cheamă duhurile sau dau cu ghiocul, nimeni care să întrebe pe morți. Căci oricine face aceste lucruri este o urâciune înaintea Domnului; și din pricina acestor lucruri va izgoni Domnul, Dumnezeul tău, pe aceste neamuri dinaintea ta. *Deut 18:10-12*

„Pleacă Satano”, i-a răspuns Iisus. „Căci este scris: «Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești.»” *Mat 4:10*

Eu, Ioan, am auzit și am văzut lucrurile acestea. Și după ce le-am auzit și le-am văzut, m-am aruncat la picioarele îngerului, care mi le arăta, ca să mă închin lui. Dar el mi-a zis: „Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sunt un împreună slujitor cu tine, și cu frații tăi, proorocii, și cu cei ce păzesc cuvintele din cartea aceasta. Închină-te lui Dumnezeu.” *Apoc 22:8-9*

„Așa vorbește Domnul: blestemat să fie omul care se încrede în om, care se sprijină pe un muritor și își abate inima de la Domnul!” *Ier 17:5*

Ba mai mult, ne bucurăm chiar și în necazurile noastre; căci știm că necazul aduce răbdare, răbdarea aduce biruință în încercare, iar biruința aceasta aduce nădejdea. *Rom 5:3-4*

Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta. *Deut 6:5*

...ca să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, păzind, în toate zilele vieții tale, tu, fiul tău, și fiul fiului tău, toate legile și toate poruncile Lui pe care ți le dau și să ai zile multe. *Deut 6:2*

Frica de Domnul este începutul înțelepciunii; toți cei ce o păzesc, au o minte sănătoasă, și slava Lui ține în veci. *Ps 111:10*

Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul; ci temeți-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă și sufletul și trupul în gheenă. *Mat 10:28*

Să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, să-I slujești, să te alipești de El și pe Numele Lui să juri. El este slava ta, El este Dumnezeul tău. El a făcut în mijlocul tău aceste lucruri mari și grozave pe care ți le-au văzut ochii. *Deut 10:20-21*

Cine iubește pe tată, ori pe mamă, mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine; și cine iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine. Cine nu-și ia crucea lui și nu vine după Mine nu este vrednic de Mine. Cine își va păstra viața o va pierde; și cine își va pierde viața pentru Mine o va câștiga. *Mat 10:37-39*

Petru și apostolii ceilalți, drept răspuns, i-au zis: „Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni!” *Fapte 5:29*

Vezi *Lev 19:31; Apoc 19:10; In 17:3; 1 Pet 5:5-6; Evr 10:36; Col 1:11; 1 Cor 10:10; Filip 2:14; Iac 1:17; Ps 104:27-30; Is 45:7; Mat 22:37; Prov 1:7, 9:10; Mat 5:29-30.*

95. Întrebare: Ce este închinarea la idoli?

Răspuns: Să inventezi sau să ai în loc de sau pe lângă singurul Dumnezeu adevărat, Care S-a revelat în Cuvântul Său, altceva în care să-ți pui încrederea.

Căci știți bine că nici un curvar, nici un stricat, nici un lacom de avere, care este un închinător la idoli, n-are parte de moștenire în Împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu. *Efes 5:5*

...căci toți dumnezeii popoarelor sunt idoli, dar Domnul a făcut cerurile. *1 Cron 16:26*
Odinioară, când nu cunoșteai pe Dumnezeu, erai robiți celor ce din firea lor nu sunt dumnezei. *Gal 4:8*
Oricine tăgăduiește pe Fiul, nu are pe Tatăl. Oricine mărturisește pe Fiul, are pe Tatăl. *1 In 2:23*
Vezi *Filip 3:19; Efes 2:12; In 5:23; 2 In 9*.

XXXV. DUMINICA

96. Întrebare: Ce vrea Dumnezeu în porunca a doua?

Răspuns: Să nu facem nici un fel de chip despre Dumnezeu și să nu ne închinăm Lui altfel decât așa cum El a poruncit în Cuvântul Său.

Fiindcă n-ați văzut nici un chip în ziua când v-a vorbit Domnul din mijlocul focului, la Horeb, vegheați cu luare aminte asupra sufletelor voastre, ca nu cumva să vă stricați și să vă faceți un chip cioplit sau o înfățișare a vreunui idol sau chipul vreunui om sau chipul vreunei femei sau chipul vreunui dobitoc de pe pământ sau chipul vreunei păsări care zboară în ceruri sau chipul vreunui dobitoc care se târăște pe pământ sau chipul vreunui pește care trăiește în apele dedesubtul pământului. Veghează asupra sufletului tău, ca nu cumva, ridicându-ți ochii spre cer și văzând soarele, luna și stelele, toată oștirea cerurilor, să fii târât să te închini înaintea lor și să le slujești: căci acestea sunt lucruri pe care Domnul, Dumnezeul tău, le-a făcut și le-a împărțit ca să slujească tuturor popoarelor, sub cerul întreg. *Deut 4:15-19*

S-au fălit că sunt înțelepți și au înnebunit; și au schimbat slava Dumnezeului nemuritor într-o icoană care seamănă cu omul muritor, păsări, dobitoace cu patru picioare și târătoare. *Rom 1:22-23*

Astfel dar, fiindcă suntem din neam din Dumnezeu, nu trebuie să credem că dumnezeirea este asemenea aurului sau argintului sau pietrei cioplite cu meșteșugirea și iscusința omului. *Fapte 17:29*

Vezi *Is 40:18-25; 1 Sam 15:23; Deut 12:30-32; Mat 15:9*.

97. Întrebare: Nu trebuie să ne facem deci nici un chip?

Răspuns: Dumnezeu nu poate fi și nici nu e voie să fie reprezentat în vreun fel; creaturile pot fi însă înfățișate, însă Dumnezeu ne interzice să facem sau să avem vreun chip pentru a-l cinsti sau pentru a-l folosi în cultul divin

Să nu te închini înaintea dumnezeilor lor și să nu le slujești; să nu te iei după popoarele acestea, în purtarea lor, ci să le nimicești cu desăvârșire și să le dărâmi capiștile. *Ex 23:24*

Dimpotrivă să le dărâmați altarele, să le sfărâmați stâlpii idolești și să le trântiți la pământ idolii. *Ex 34:13*

Să izgoniți dinaintea voastră pe toți locuitorii țării, să le dărâmați toți idolii de piatră, să le nimiciți toate icoanele turnate și să le nimiciți toate înălțimile pentru jertfe. *Num 33:52*

Să nu ridici nici stâlpi idolești, care sunt urâți de Domnul, Dumnezeul tău. *Deut 16:22*

El a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său David.. A îndepărtat înălțimile, a sfărâmat stâlpii idolești, a tăiat Așerele și a sfărâmat în bucăți șarpele de aramă, pe care-l făcuse Moise, căci copiii lui Israel arseseră până atunci tămâie înaintea lui. *2 Reg. 18:3-4*

Vezi Deut 7:5; 12:3.

98. Întrebare: Dar n-ar putea fi tolerate chipurile în biserici pentru ca ele să servească drept carte poporului neștiutor?

Răspuns: Nicidecum, deoarece noi nu trebuie să fim mai înțelepți ca Dumnezeu Care nu vrea să-și învețe Biserica Sa prin idoli muți, ci prin propovăduirea vie a Cuvântului Său.

Toți laolaltă sunt proști și fără minte, știința idolilor nu este decât deșertăciune, e lemn! *Ier 10:8*

La ce ar putea folosi un chip cioplit, pe care-l cioplește lucrătorul? La ce ar putea folosi un chip turnat, care învață pe oameni minciuni, pentru ca lucrătorul care l-a făcut să-și pună încrederea în el, pe când el făurește numai niște idoli muți? Vai de cel ce zice lemnului: „Scoală-te”, și unei pietre mute: „Trezește-te”! Poate ea să dea învățătură? Iată că este împodobită cu aur și argint, dar în ea nu este un duh care s-o însuflețească. *Hab 2:18-19*

Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre. *2 Pet 1:19*

Toată Scriptura este însuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire. *2 Tim 3:16*

XXXVI. DUMINICA

99. Întrebare: Ce pretinde a treia poruncă?

Răspuns: Ca nu numai să nu hulim și să nu profanăm Numele lui Dumnezeu prin înjurături, jurăminte strâmbe, și prin jurăminte inutile, ci și să nu fim complici prin tăcerea sau prin indulgența noastră la aceste păcate cumplite; pe scurt, să nu folosim Numele Sfânt al lui Dumnezeu decât cu frică și cu venerație spre a-l mărturisi, invoca și proslăvi așa cum trebuie prin toate cuvintele și acțiunile noastre.

Să nu jurați strâmb pe Numele Meu, căci ai necinsti astfel Numele Dumnezeului tău. Eu sunt Domnul. *Lev 19:12*

Felul vostru de vorbire să fie: „Da, da; nu, nu”; ce trece peste aceste cuvinte, vine de la cel rău. *Mat 5:37*

Mai presus de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pământ, nici cu vreun altfel de jurământ. Ci „da” al vostru să fie „da”; și „nu” să fie „nu”, ca să nu cădeți sub judecată. *Iac 5:12*

De aceea, pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu Care este în ceruri. *Mat 10:32*

Căci „din pricina voastră este hulit Numele lui Dumnezeu între neamuri”, după cum este scris. *Rom 2:24*

Toți cei ce sunt sub jugul robiei să socotească pe stăpânii lor vrednici de toată cinstea, ca Numele lui Dumnezeu și învățătura să nu fie vorbite de rău. *1 Tim 6:1*

Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Iisus și mulțumiți prin El lui Dumnezeu Tatăl. *Col 3:17*

Vezi *Lev 24:10-16; Is 45:23; 1 Tim 2:8*.

100. Întrebare: Este deci batjocorirea Numelui lui Dumnezeu prin jurăminte și blesteme un așa de mare păcat, încât Dumnezeu este supărat chiar și pe cei ce nu se străduiesc să-l împiedice și să-l interzică?

Răspuns: Da, cu siguranță, căci nu există un păcat mai mare și nici altceva care să stârnească mai mult mânia lui Dumnezeu decât batjocorirea Numelui Său. De aceea El a poruncit ca păcatul acesta să fie pedepsit cu moartea.

Când cineva, fiind pus sub jurământ ca martor, va păcătui, nespunând ce a văzut sau ce știe, ... va cădea astfel sub vină. *Lev 5:1*

„Oricine va blestema pe Dumnezeul lui, își va lua pedeapsa pentru păcatul lui. Cine va blestema Numele Domnului, va fi pedepsit cu moartea: toată adunarea să-l ucidă cu pietre. Fie străin, fie băștinaș, să moară pentru că a hulit Numele lui Dumnezeu.” *Lev 24:15-16*

XXXVII. DUMINICA

101. Întrebare: Poate jura oare cineva creștinește pe Numele lui Dumnezeu?

Răspuns: Da, atunci când autoritatea cere sau când necesitatea impune menținerea și promovarea fidelității și adevărului, în vederea slavei lui Dumnezeu și a mântuirii aproapelui. Fiindcă acest mod de a jura se întemeiază pe Cuvântul lui Dumnezeu și, prin urmare, a fost legitim folosit de către sfinți în Vechiul și în Noul Testament.

Să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, să-I slujești și pe Numele Lui să juri. *Deut 6:13*

Să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, să-I slujești, să te alipești de El și pe Numele Lui să juri. *Deut 10:20*

Oamenii, ce-i drept, obișnuiesc să jure pe cineva mai mare; jurământul este o cheazășie care pune capăt orișicărei neînțelegeri dintre ei. *Evr 6:16*

„Dumnezeul lui Avraam și al lui Nahor, Dumnezeul tatălui lor să judece între noi.” Iacov a jurat pe Acela de Care se temea Isaac. *Gen 31:53*

„Jură-mi dar pe Domnul că nu-mi vei nimici sămânța mea după mine, și că nu-mi vei șterge numele din casa tatălui meu.” David a jurat lui Saul. *1 Sam 24:21-22*

Împăratul David a răspuns: „Chemați-mi pe Bat-Șeba.” Ea a intrat și s-a înfățișat înaintea împăratului. Și împăratul a jurat și a zis: „Viu este Domnul, Care m-a izbăvit din toate necazurile, că, așa cum am jurat pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, zicând: «Fiul tău Solomon va împărăți după mine și va ședea pe scaunul meu de domnie în locul meu», - așa voi face azi.” *1 Reg. 1:28-30*

Dumnezeu, Căruia Îi slujesc în duhul meu, în Evanghelia Fiului Său, îmi este martor că vă pomenesc neîncetat în rugăciunile mele. *Rom 1:9*

Iau pe Dumnezeu martor față de sufletul meu, că n-am mai venit până acum la Corint tocmai ca să vă cruț. *2 Cor 1:23*

Vezi *Is 48:1; Gen 21:24; Ios 9:15, 19; 2 Sam 3:35.*

102. Întrebare: E oare voie să jurăm pe sfinți sau pe alte creaturi?

Răspuns: Nu, întrucât un jurământ legitim este o invocare a lui Dumnezeu, prin care Îl cer ca singurul Care cunoaște inima omului, să fie martor al adevărului și să mă pedepsească dacă jur strâmb. O astfel de onoare nu aparține nici unei creaturi.

Dar Eu vă spun: Să nu jurați nicidecum; nici pe cer, pentru că este scaunul de domnie al lui Dumnezeu; nici pe pământ, pentru că este așternutul picioarelor Lui; nici pe Ierusalim, pentru că este cetatea marelui Împărat. Să nu juri nici pe capul tău, căci nu poți face un singur păr alb sau negru. *Mat 5:34-36*

Mai presus de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pământ, nici cu vreun altfel de jurământ. Ci „da” al vostru să fie „da”; și „nu” să fie „nu”, ca să nu cădeți sub judecată. *Iac 5:12*

Vezi *2 Cor 1:23.*

XXXVIII. DUMINICA

103. Întrebare: Ce vrea Dumnezeu în cea de-a patra poruncă?

Răspuns: Mai întâi, ca slujirea Cuvântului și învățământul creștin să fie păstrate, iar eu, îndeosebi în ziua de odihnă, să frecventez plin de zel biserica lui Dumnezeu ca să aud Cuvântul Lui, ca să beneficiez de sfintele taine, ca să invoc în mod public pe Domnul și ca să fac acte de milostenie. Apoi, ca în toate zilele vieții mele să mă lepăd de faptele mele rele și să Îl las pe El să lucreze în mine prin Duhul Său, gustând astfel încă din această viață odihna veșnică.

Până voi veni, ia seama bine la citire, la îndemnare și la învățătura pe care o dai altora. Nu fi nepăsător de darul care este în tine, care ți-a fost dat prin prorocie, cu punerea mâinilor de către ceata prezbiterilor. Pune-ți pe inimă aceste lucruri, îndeletnicește-te în totul cu ele, pentru ca înaintarea ta să fie văzută de toți. Fii cu luare aminte asupra ta însuși și asupra învățăturii, pe care o dai altora: stăruie în aceste lucruri, căci dacă vei face așa, te vei mântui pe tine însuși și pe cei ce te ascultă. *1 Tim 4:13-16*

Dacă am semănat printre voi bunurile duhovnicești, mare lucru este dacă vom secera bunurile voastre vremelnice? *1 Cor 9:11*

Și ce-ai auzit de la mine, în fața multor martori, încredințează la oameni de încredere care să fie în stare să învețe și pe alții. *2 Tim 2:2*

Și din pruncie cunoști Sfintele Scripturi, care pot să-ți dea înțelepciunea care duce la mântuire, prin credința în Hristos Iisus. *2 Tim 3:15*

Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni. *Fapte 2:42*

Vă îndemn dar, înainte de toate, să faceți rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțumiri pentru toți oamenii, pentru împărați și pentru toți cei ce sunt înălțați în dregătorii, ca să putem duce astfel o viață pașnică și liniștită, cu toată evlavia și cu toată cinstea. Lucrul acesta este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru. *1 Tim 2:1-3*

Vreau dar ca bărbații să se roage în orice loc și să ridice spre cer mâini curate, fără mânie și fără îndoieli. Vreau, de asemenea, ca femeile să se roage îmbrăcate în chip cuviincios, cu rușine și sfială; nu cu împletituri de păr, nici cu aur, nici cu mărgăritare, nici cu haine scumpe, ci cu fapte bune, cum se cuvine femeilor care spun că sunt evlavioase. *1 Tim 2:8-10*

Altminteri, dacă aduci mulțumiri cu duhul, cum va răspunde „Amin” la mulțumirile, pe care le aduci tu, cel lipsit de daruri, când el nu știe ce spui? *1 Cor 14:16*

În ziua dintâi a săptămânii, fiecare din voi să pună deoparte acasă ce va putea, după câștigul lui, ca să nu se strângă ajutoarele când voi veni eu. *1 Cor 16:2*

În fiecare lună nouă și în fiecare sabat va veni orice făptură să se închine înaintea Mea, zice Domnul. *Is 66:23*

Vezi Tit 1:5; 1 Tim 3:14-16; 5:17; Ps 40:10-11; Fapte 2:46.

XXXIX. DUMINICA

104. Întrebare: Ce vrea Dumnezeu în cea de-a cincea poruncă?

Răspuns: Să acord tatălui, mamei și tuturor superiorilor mei toată stima, dragostea și fidelitatea, să mă supun cu ascultarea cuvenită tuturor învățăturilor și sancțiunilor bune ale lor, suportându-le cu răbdare chiar și defectele, fiindcă Dumnezeu vrea să ne conducă prin mâna lor.

Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept. „Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta” - este cea dintâi poruncă însoțită de o făgăduință – „ca să fii fericit, și să trăiești multă vreme pe pământ.” Și voi, părinților, nu întărâtați la mânie pe copiii voștri, ci creșteți-i în mustrarea și învățătura Domnului. *Efes 6:1-4*

Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri, cum se cuvine în Domnul. Bărbaților, iubiți-vă nevestele și nu țineți necaz pe ele. Copii, ascultați de părinții voștri în toate lucrurile, căci lucrul acesta place Domnului. Părinților, nu întărați pe copiii voștri, ca să nu-și piardă nădejdea. Robilor, ascultați în toate lucrurile pe stăpânii voștri pământești; nu numai când sunteți sub ochii lor, ca cei ce caută să placă oamenilor, ci cu curăție de inimă, ca unii care vă temeți de Domnul. Orice faceți, să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni, ca unii care știți că veți primi de la Domnul răsplata moștenirii. Voi slujiți Domnului Hristos. *Col 3:18-24*

Ascultă, fiule, învățătura tatălui tău și nu lepăda îndrumările mamei tale! *Prov 1:8*

Ascultați, fiilor, învățătura unui tată, și luați aminte, ca să pricepeți. *Prov 4:1*

Un fiu înțelept este bucuria tatălui său, dar un om nesocotit disprețuiește pe mamă-sa. *Prov 15:20*

Dacă cineva bestemă pe tatăl său și pe mama sa, i se va stinge lumina în mijlocul întunericului. *Prov 20:20*

Cine va blestema pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit cu moartea. *Ex 21:17*

Oricine să fie supus stăpânirilor mai înalte; căci nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu. Și stăpânirile care sunt au fost rânduite de Dumnezeu. *Rom 13:1*

De aceea cine se împotrivesc stăpânirii se împotrivesc rânduielii puse de Dumnezeu; și cei ce se împotrivesc își vor lua osânda. Dregătorii nu sunt de temut pentru o faptă bună, ci pentru una rea. Vrei dar să nu-ți fie frică de stăpânire? Fă binele și vei avea laudă de la ea. Ea este slujitoarea lui Dumnezeu pentru binele tău. Dar dacă faci răul, teme-te, căci nu degeaba poartă sabia. Ea este în slujba lui Dumnezeu, ca să-L răzbune și să pedepsească pe cel ce face rău. De aceea trebuie să fiți supuși nu numai de frica pedepsei, ci și din îndemnul cugetului. Tot pentru aceasta să plătiți și birurile. Căci dregătorii sunt niște slujitori ai lui Dumnezeu, făcând necurmat tocmai slujba aceasta. Dați tuturor ce sunteți datori să dați: cui datorați birul, dați-i birul; cui datorați vama, dați-i vama; cui datorați frica, dați-i frica; cui datorați cinstea, dați-i cinstea. *Rom 13:2-7*

Slugilor, fiți supuse stăpânilor voștri cu toată frica, nu numai celor ce sunt buni și blânzi, ci și celor greu de mulțumit. *1 Pet 2:18*

XL. DUMINICA

105. Întrebare: Ce vrea Dumnezeu în cea de-a șasea poruncă?

Răspuns: Ca pe aproapele meu să nu-l defăimez, să nu-l ofensez și să nu-l omor cu gândul, cu vorba, cu purtarea și cu atât mai puțin cu fapta, ci să lepăd orice dorință de răzbunare, să nu-mi fac mie însumi nici un rău, să nu mă expun ușuratic nici unui pericol. Iar autoritatea este înarmată tocmai pentru a împiedica omorul.

Ați auzit că s-a zis celor din vechime: „Să nu ucizi; oricine va ucide, va cădea sub pedeapsa judecății.” Dar Eu vă spun că oricine se mânie pe fratele său, va cădea sub pedeapsa judecății. *Mat 5:21-22*

Atunci Iisus i-a zis: „Pune-ți sabia la locul ei; căci toți cei ce scot sabia, de sabie vor pieri.” *Mat 26:52*

Dacă varsă cineva sângele omului și sângele lui să fie vărsat de om; căci Dumnezeu a făcut pe om după chipul Lui. *Gen 9:6*

„Mâniați-vă și nu păcătuiți”. Să n-apună soarele peste mânia voastră. *Efes 4:26*

Prea iubiților, nu vă răzbunați singuri; ci lăsați să se răzbune mânia lui Dumnezeu; căci este scris:
„Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti”, zice Domnul. *Rom 12:19*

Tot așa vă va face și Tatăl Meu Cel ceresc, dacă fiecare din voi nu iartă din toată inima pe fratele său.
Mat 18:35

Dar dacă faci răul, teme-te, căci nu degeaba poartă sabia. Ea este în slujba lui Dumnezeu, ca să-L răzbune și să pedepsească pe cel ce face rău. *Rom 13:4*

Vezi *Mat 5:25; Rom 13:14; Ex 21:14*.

106. Întrebare: Această poruncă interzice doar omorul?

Răspuns: Interzicându-ne omorul, Dumnezeu vrea să ne învețe că El are oroare de tot ceea ce constituie rădăcina omorului, ca invidia, ura, mânia, dorința de răzbunare. Pentru El, toate acestea reprezintă un omor tainic.

Fiindcă n-au căutat să păstreze pe Dumnezeu în cunoștința lor, Dumnezeu i-a lăsat în voia minții lor blestемate, ca să facă lucruri neîngăduite. Astfel au ajuns plini de orice fel de nelegiuire, de curvie, de viclenie, de lăcomie, de răutate; plini de pizmă, de ucidere, de ceartă, de înșelăciune, de porniri răutăcioase; sunt șoptitori, bârfitori, urători de Dumnezeu, obraznici, trufași, lăudăroși, născocitori de rele, neascultători de părinți, fără pricepere, călcători de cuvânt, fără dragoste firească, neînduplecați, fără milă. Și, măcar că știu hotărârea lui Dumnezeu, că cei ce fac asemenea lucruri, sunt vrednici de moarte, totuși, ei nu numai că le fac, dar și găsesc de buni pe cei ce le fac. *Rom 1:28-32*

Cine zice că este în lumină și urăște pe fratele său este încă în întuneric până acum. Cine iubește pe fratele său rămâne în lumină și în el nu este nici un prilej de poticnire. Dar cine urăște pe fratele său este în întuneric, umblă în întuneric și nu știe încotro merge, pentru că întunericul i-a orbit ochii. *1 In 2:9-11*

Oricine urăște pe fratele său este un ucigaș; și știți că nici un ucigaș n-are viață veșnică rămânând în el.
1 In 3:15

Vezi *Iac 1:20; Gal 5:19-21*.

107. Întrebare: Este îndeajuns să nu ne ucidem aproapele, în acest fel?

Răspuns: Nu, căci condamnând invidia, ura și mânia Dumnezeu vrea ca noi să ne iubim aproapele ca pe noi înșine și să-i arătăm răbdare, pace, blândețe, milă, bunăvoință, să prevenim, pe cât ne stă în putință, orice l-ar păgubi și să facem bine chiar și dușmanilor noștri.

Tot ce voiți să vă faceă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel; căci în aceasta este cuprinsă Legea și Proorocii. *Mat 7:12*

Iar a doua, asemenea ei, este: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.” *Mat 22:39*

[Să vă purtați] cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă răbdare; îngăduiți-vă unii pe alții în dragoste. *Efes 4:2*

Fraților, chiar dacă un om ar cădea deodată în vreo greșeală, voi, care sunteți duhovnicești, să-l ridicați cu duhul blândeții. Și ia seama la tine însuși, ca să nu fii ispitit și tu. Purtați-vă sarcinile unii altora și veți împlini astfel legea lui Hristos. *Gal 6:1-2*

Dacă este cu puțință, întrucât atârnă de voi, trăiți în pace cu toți oamenii. *Rom 12:18*

Dacă vezi măgarul vrăjmașului tău căzut sub povara lui, să nu treci pe lângă el, ci să-i ajuți să ia povara de pe măgar. *Ex 23:5*

Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc. *Mat 5:44*

Vezi *Mat 5:5-9; Lc 6:36; Rom 12:10, 15, 20-21*.

XLI. DUMINICA

108. Întrebare: Ce pretinde cea de-a șaptea poruncă?

Răspuns: Orice necurăție fiind blestemată de Dumnezeu, noi trebuie s-o urâm din suflet și să trăim în curăție și cu sobrietate, atât în sfânta căsnicie cât și în afara ei.

Voia lui Dumnezeu este sfințirea voastră: să vă feriți de curvie; fiecare din voi să știe să-și stăpânească vasul în sfințenie și cinste, nu în aprinderea poftelor, ca neamurile, care nu cunosc pe Dumnezeu. *1 Tes 4:3-5*

Căsătoria să fie ținută în toată cinstea, și patul să fie nespurcat, căci Dumnezeu va judeca pe curvari și pe preacurvari. *Evr 13:4*

Vezi *Lev 18:27-30; Iuda 22-23; 1 Cor 7:1-11, 25-31*.

109. Întrebare: Oare Dumnezeu interzice în această poruncă doar adulterul și alte asemenea nelegiuiri?

Răspuns: Întrucât trupul și sufletul sunt templul Duhului Sfânt, Dumnezeu vrea să le păstrăm pe amândouă curate și sfinte. De aceea El interzice orice necurăție în faptele, gesturile, cuvintele, gândurile, dorințele noastre, și tot ce ne-ar putea împinge în această direcție.

Curvia, sau orice altfel de necurăție, sau lăcomia de avere, nici să nu fie pomenite între voi, așa cum se cuvine unor sfinți. Să nu se audă nici cuvinte porcoase, nici vorbe nechibzuite, nici glume proaste, care nu sunt cuviincioase; ci mai degrabă cuvinte de mulțumire. *Efes 5:3-4*

Fugiți de curvie! Orice alt păcat, pe care-l face omul, este un păcat săvârșit afară din trup; dar cine curvește, păcătuiește împotriva trupului său. Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt, Care locuiește în voi, și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu. *1 Cor 6:18-20*

Nu vă îmbătați de vin, aceasta este destrăbălare. Dimpotrivă, fiți plini de Duh. *Efes 5:18*

Nu vă înșelați: „Tovărășiile rele strică obiceiurile bune”. *1 Cor 15:33*

Vezi *Mat 5:27-32*.

XLII. DUMINICA

110. Întrebare: Ce interzice Dumnezeu în cea de-a opta poruncă?

Răspuns: Dumnezeu interzice nu numai furtul și tâlhăria, pe care le pedepsește și autoritatea civilă, ci și toate măsurile și planurile cu ajutorul cărora noi încercăm să punem stăpânire pe bunul aproapelui nostru, fie prin forță, fie prin înșelăciune (adică prin greutăți, măsuri, mărimi false, prin mărfuri și monede contrafăcute, prin cămătărie), sau prin orice alt mijloc oprit de către Dumnezeu. El ne interzice, de asemenea, orice zgârcenie și orice risipă a darurilor Lui.

Nu știți că cei nedreți nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați în privința aceasta: nici curvarii, nici închinătorii la idoli, nici preacurvarii, nici malahii, nici sodomiții, nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici defăimătorii, nici hrăpăreții nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu. *1 Cor 6:9-10*

V-am scris în epistola mea să n-aveți nici o legătură cu curvarii. - Însă n-am înțeles cu curvarii lumii acesteia, sau cu cei lacomi de bani, sau cu cei hrăpăreți, sau cu cei ce se închină la idoli, fiindcă atunci ar trebui să ieșiți din lume. *1 Cor 5:9-10*

Niște ostași îl întrebau și ei, și ziceau: „Dar noi ce trebuie să facem?” El le-a răspuns: „Să nu stoarceți nimic de la nimeni prin amenințări, nici să nu învinuiți pe nimeni pe nedrept, ci să vă mulțumiți cu lefurile voastre.” *Lc 3:14*

Nimeni să nu fie cu vicleșug și cu nedreptate în treburi față de fratele său; pentru că Domnul pedepsește toate aceste lucruri, după cum v-am spus și v-am adevărat. *1 Tes 4:6*

Cumpăna înșelătoare este urâtă Domnului, dar cântăreala dreaptă Îi este plăcută. *Prov 11:1*

Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Destul, domnitori ai lui Israel! Încetați cu silnicia și răpirile, faceți judecată și dreptate! Înlăturați stoarcerile voastre de la poporul Meu,” - zice Domnul Dumnezeu. *Ez 45:9*

Vezi *Prov 16:11; Deut 25:13-16; Ps 15:5; Lc 6:35*.

111. Întrebare: Atunci, ce îți pretinde Dumnezeu în această poruncă?

Răspuns: Să contribui, pe cât îmi stă în putință, la folosul aproapelui meu, să acționez față de el așa cum aș vrea să acționeze alții față de mine, să lucrez cu bună credință pentru a putea veni în ajutorul celor aflați în nevoie.

Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel; căci în aceasta este cuprinsă Legea și Proorocii. *Mat 7:12*

Cine fura să nu mai fure; ci mai degrabă să lucreze cu mâinile lui la ceva bun, ca să aibă să dea celui lipsit. *Efes 4:28*

XLIII. DUMINICA

112. Întrebare: Ce-mi pretinde cea de-a noua poruncă?

Răspuns: Să nu mărturisesc strâmb împotriva nimănui, să nu-i răstălmăcesc vorbele, să nu fiu nici bârfitor și nici calomniator, să nu contribui la condamnarea facilă a cuiva care nu a fost audiat, ci să evit toată minciuna și înșelătoria ca pe lucrările proprii ale diavolului, dacă nu vreau să am parte de mânia cumplită a lui Dumnezeu. În justiție și în orice altă situație să iubesc adevărul, să-l rostesc și să-l mărturisesc deschis. În fine, sunt dator să apăr și să sprijin, din toate puterile mele, onoarea și reputația aproapelui meu.

Martorul mincinos nu rămâne nepedepsit, și cel ce spune minciuni nu va scăpa. *Prov 19:5*

Martorul mincinos va pieri, dar omul care ascultă bine va vorbi totdeauna cu izbândă. *Prov 21:28*

Acela nu clevește cu limba lui, nu face rău semenului său și nu aruncă ocară asupra aproapelui său. *Ps 15:3*

Nu judecați și nu veți fi judecați; nu osândiți și nu veți fi osândiți; iertați și vi se va ierta. *Lc 6:37*

Voi aveți de tată pe diavolul; și vreți să împliniți poftele tatălui vostru. El de la început a fost ucigaș; și nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii. *In 8:44*

Buzele mincinoase sunt urâte Domnului, dar cei ce lucrează cu adevăr îi sunt plăcuți. *Prov 12:22*

[Dragostea] nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr. *1 Cor 13:6*

De aceea, lăsați-vă de minciună: „Fiecare dintre voi să spună aproapelui său adevărul”, pentru că suntem mădulare unii altora. *Efes 4:25*

Vezi *Rom 1:29-30; Mat 7:1; Prov 13:5; 19:9; 1 Pet 4:8.*

XLIV. DUMINICA

113. Întrebare: Ce ne pretinde cea de-a zecea poruncă?

Răspuns: Să nu avem nicicând în inima noastră nici cea mai mică dorință sau gând contrar Legii lui Dumnezeu, ci permanent să urâm orice păcat din toată inima și să ne găsim plăcerea în orice este drept.

Deci ce vom zice? Legea este ceva păcătos? Nicidecum! Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decât prin Lege. De pildă, n-aș fi cunoscut pofta dacă Legea nu mi-ar fi spus: „Să nu poftești!” *Rom 7:7*

114. Întrebare: Dar cei care sunt întorși la Dumnezeu pot să respecte în totalitate aceste porunci?

Răspuns: Nu, pentru că și oamenii cei mai sfinți au în această viață doar un mic început al acestei ascultări; cu toate acestea, ei urmăresc, cu multă seriozitate, să trăiască nu doar după vreo normă oarecare, ci după toate poruncile lui Dumnezeu.

Dacă zicem că n-avem păcat, ne înșelăm singuri, și adevărul nu este în noi. Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire. Dacă zicem că n-am păcătuit, Îl facem mincinos, și Cuvântul Lui nu este în noi. *1 In 1:8-10*

Știm, în adevăr, că Legea este duhovnicească: dar eu sunt pământesc, vândut rob păcatului. *Rom 7:14*

Fiindcă, după omul dinăuntru îmi place Legea lui Dumnezeu; dar văd în mădularele mele o altă lege, care se luptă împotriva legii primite de mintea mea și mă ține rob legii păcatului care este în mădularele mele. *Rom 7:22-23*

Căci cine păzește toată Legea și greșește într-o singură poruncă se face vinovat de toate. *Iac 2:10*

Vezi *Ecl 7:20-22*.

115. Întrebare: Atunci de ce Dumnezeu vrea să predicăm Cele Zece Porunci cu atâta rigurozitate, dacă nimeni nu poate în această viață să le respecte?

Răspuns: În primul rând, pentru ca de-a lungul întregii vieți să ne cunoaștem din ce în ce mai bine natura păcătoasă și să ne căutăm cu atât mai mult iertarea păcatelor și dreptatea în Hristos; în al doilea rând, pentru ca neîncetat să ne dăm osteneala și să-L rugăm pe Dumnezeu să ne dea harul Duhului Sfânt pentru a fi reînnoiți tot mai mult după chipul Său până când, după această viață, vom atinge țelul desăvârșirii.

Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire. *1 In 1:9*

Atunci Ți-am mărturisit păcatul meu și nu mi-am ascuns fărădelegea. Am zis: „Îmi voi mărturisi Domnului fărădelegile!” Și Tu ai iertat vina păcatului meu. *Ps 32:5*

O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?... Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos, Domnul nostru!... Astfel dar, cu mintea, eu slujesc legii lui Dumnezeu; dar cu firea pământescă, slujesc legii păcatului. *Rom 7:24-25*

Nu că am și câștigat premiul sau că am și ajuns desăvârșit; dar alerg înainte, căutând să-l apuc, întrucât și eu am fost apucat de Hristos Iisus. Fraților, eu nu cred că l-am apucat încă; dar fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea și aruncându-mă spre ce este înainte, alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Iisus. *Filip 3:12-14*

Vezi *1 Cor 9:24-27*.

DESPRE RUGĂCIUNE

XLV. DUMINICA

116. Întrebare: De ce creștinii trebuie să se roage?

Răspuns: Deoarece rugăciunea este principala parte a recunoștinței pe care Dumnezeu o pretinde de la noi; și întrucât Dumnezeu vrea să ofere harul și Duhul Său cel Sfânt doar celor care Îi cer aceasta cu rugăciuni neconținute ale inimii și la urmă Îi mulțumesc.

Adu ca jertfă lui Dumnezeu mulțumiri și împlinește-ți juriștele făcute Celui Prea Înalt. Cheamă-Mă în ziua necazului și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi! *Ps 50:14-15*

„De aceea și Eu vă spun: Cereți și vi se va da: căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide. Fiindcă oricine cere capătă; cine caută găsește; și celui ce bate, i se deschide. Cine este tatăl acela dintre voi, care, dacă-i cere fiul său pâine, să-i dea o piatră? Ori, dacă cere un pește, să-i dea un șarpe în loc de pește? Sau, dacă cere un ou, să-i dea o scorpie? Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru Cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer!” *Lc 11:9-13*

Vezi *Mat 7:7-11; 13:12*.

117. Întrebare: Ce-i trebuie unei rugăciuni pentru a fi plăcută și ascultată de către Dumnezeu?

Răspuns: În primul rând, să ne rugăm din suflet doar singurului și adevăratului Dumnezeu, Care ni S-a revelat în Cuvântul Său, pentru tot ce ne-a poruncit să-I cerem. În al doilea rând, să ne cunoaștem corect și temeinic sărăcia și starea cea rea pentru a ne smeri în fața măreției Sale. În al treilea rând, să avem o puternică încredere că El, fără să țină cont de nevrednicia noastră, de dragul Domnului Hristos, va asculta cu siguranță rugăciunea noastră, după cum a făgăduit în Cuvântul Său.

„Dar vine ceasul și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl. Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui, trebuie să I se închine în duh și în adevăr.” *In 4:23-24*

Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar Însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite. *Rom 8:26*

Îndrăzneala, pe care o avem la El, este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă. Și dacă știm că ne ascultă, orice i-am cere, știm că suntem stăpâni pe lucrurile pe care I le-am cerut. *1 In 5:14-15*

„O, Dumnezeul nostru, nu-i vei judeca Tu pe ei? Căci noi suntem fără putere înaintea acestei mari mulțimi care înaintează împotriva noastră și nu știm ce să facem, dar ochii noștri sunt îndreptați spre Tine!” 2 Cron 20:12

Domnul este aproape de cei cu inima înfrântă și mântuiește pe cei cu duhul zdrobit. *Ps 34:18*

Dar s-o ceară cu credință, fără să se îndoiască deloc: pentru că cine se îndoiește seamănă cu valul mării, tulburat și împins de vânt încoace și încolo. Un astfel de om să nu se aștepte să primească ceva de la Domnul, căci este un om nehotărât și nestatornic în toate căile sale. *Iac 1:6-8*

Și orice veți cere în Numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul. Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face. Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele. Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, Care să rămână cu voi în veac. *In 14:13-16*

Ascultă dar, acum, Dumnezeul nostru, rugăciunea și cererile robului Tău, și, pentru dragostea Domnului, fă să strălucească fața Ta peste sfântul Tău locaș pustiit...! Pleacă urechea, Dumnezeule, și ascultă! Deschide ochii și privește la dărâmăturile noastre, și la cetatea peste care este chemat Numele Tău! Căci nu pentru neprihănirea noastră Îți aducem noi cererile noastre, ci pentru îndurările Tale cele mari. Ascultă, Doamne! Iartă, Doamne! *Dan 9:17-19*

Vezi *Ps 2:11; Is 66:2; Rom 10:14; Mat 7:8; Ps 143:1.*

118. Întrebare: Ce ne-a poruncit Dumnezeu să-I cerem?

Răspuns: Toate cele ce sunt necesare sufletului și trupului, cele incluse de Domnul Iisus Hristos în rugăciunea pe care El Însuși ne-a dat-o.

Orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, pogorându-se de la Tatăl luminilor, în Care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare. *Iac 1:17*

Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. *Mat 6:33*

119. Întrebare: Cum sună aceasta?

Răspuns: *Tatăl nostru Care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău; vie împărăția Ta; făcă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi; și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta este împărăția și puterea și slava în veci. Amin!*

Vezi *Mat 6:9-13; Lc 11:2-4.*

XLVI. DUMINICA

120. Întrebare: De ce ne-a poruncit Hristos să-I spunem lui Dumnezeu *Tatăl nostru*?

Răspuns: Ca să trezească în noi, încă de la începutul rugăciunii, respectul filial și încrederea față de Dumnezeu care trebuie să stea la temelia rugăciunii noastre, deoarece prin Hristos Dumnezeu a devenit Tatăl nostru. El este dispus să ne refuze mult mai puțin ceea ce Îi cerem cu credință decât ne refuză părinții noștri când le cerem lucrurile pământești.

Cine este omul acela dintre voi, care, dacă-i cere fiul său o pâine, să-i dea o piatră? Sau, dacă-i cere un pește, să-i dea un șarpe? Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru, Care este în ceruri, va da lucruri bune celor ce I le cer! *Mat 7:9-11*

„Cine este tatăl acela dintre voi, care, dacă-i cere fiul său pâine, să-i dea o piatră? Ori, dacă cere un pește, să-i dea un șarpe în loc de pește? Sau, dacă cere un ou, să-i dea o scorpie? Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru Cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer!” *Lc 11:11-13*

121. Întrebare: De ce adaugă: *Care ești în ceruri*?

Răspuns: Ca să nu avem nici o idee lumească despre măreția cerească a lui Dumnezeu și ca să așteptăm de la atotputernicia Lui tot ceea ce ne este necesar pentru trup și pentru suflet.

„Sunt Eu numai un Dumnezeu de aproape, zice Domnul, și nu sunt Eu și un Dumnezeu de departe?” *Ier 23:23*

Dumnezeu, Care a făcut lumea și tot ce este în ea, este Domnul cerului și al pământului, și nu locuiește în temple făcute de mâini. El nu este slujit de mâini omenești, ca și când ar avea trebuință de ceva, El, Care dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile. El a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului; le-a așezat anumite vremuri și a pus anumite hotare locuinței lor, ca ei să caute pe Dumnezeu și să se silească să-L găsească băjbâind, măcar că nu este departe de fiecare din noi. *Fapte 17:24-27*

În adevăr, nu este nici o deosebire între iudeu și grec; căci toți au același Domn, Care este bogat în îndurare pentru toți cei ce-L cheamă. *Rom 10:12*

XLVII. DUMINICA

122. Întrebare: Care este prima cerere?

Răspuns: *Sfințească-se Numele Tău*, altfel spus: dă-ne mai întâi să Te cunoaștem corect, să Te sfințim, să Te proslăvim și să Te laudăm în toate lucrările Tale în care-Ți strălucesc atotputernicia, înțelepciunea, bunătatea, dreptatea, mila și adevărul. Dă-ne, de

asemenea, să ne aranjăm întreaga noastră viață, gândurile, cuvintele și faptele astfel încât Numele Tău să nu fie hulit niciodată din cauza noastră, ci mai degrabă cinstit și proslăvit.

Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos, pe Care L-ai trimis Tu. *In 17:3*

Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea. Tu ești drept, Doamne, și judecățile Tale sunt fără prihană. *Ps 119:105, 137*

O, adâncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile Lui și cât de neînțelese sunt căile Lui! Și în adevăr, „cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine a fost sfetnicul Lui? Cine I-a dat ceva întâi, ca să aibă de primit înapoi?” Din El, prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci! *AmIn Rom 11:33-36*

Să mi se umple gura de laudele Tale și în fiecare zi să Te slăvească! *Ps 71:8*

Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci Numelui Tău dă slavă pentru bunătatea Ta, pentru credințioșia Ta. *Ps 115:1*

Vezi *Mat 16:17; Iac 1:5*.

XLVIII. DUMINICA

123. Întrebare: Care este cea de-a doua cerere?

Răspuns: *Vie împărăția Ta*, adică domnește asupra noastră prin Cuvânt și prin Duh, ca să ne supunem Ție din ce în ce mai mult. Menține și mărește Biserica Ta, distruge lucrările diavolului, orice putere care se ridică împotriva Ta și toate sfaturile rele urzite împotriva Cuvântului Tău sfânt, până ce va veni împlinirea Împărăției Tale, când Tu vei fi totul în toți.

Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. *Mat 6:33*

O, de ar ținti căile mele la păzirea orânduirilor Tale! *Ps 119:5*

Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului! Cei ce te iubesc să se bucure de odihnă. *Ps 122:6*

Domnul păcii va zdrobi în curând pe Satana sub picioarele voastre. Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi! *AmIn Rom 16:20*

Și când toate lucrurile le vor fi supuse, atunci chiar și Fiul Se va supune Celui ce I-a supus toate lucrurile, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți. *1 Cor 15:28*

Vezi *Ps 143:10; 1 In 3:8; Rom 8:22-23; Apoc 22:17-20*.

XLIX. DUMINICA

124. Întrebare: Care este cea de-a treia cerere?

Răspuns: *Facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ*, adică noi, împreună cu toți oamenii, să renunțăm la voia noastră proprie și fără nici un murmur să ne supunem voii Tale, care doar ea este bună și astfel fiecare să se achite de datoria și de chemarea lui la fel de prompt și de fidel ca îngerii în cer.

Atunci Iisus a zis ucenicilor Săi: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze.” *Mat 16:24*

Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat și ne învață s-o rupem cu păgânătatea și cu poftelile lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătate, dreptate și evlavie. *Tit 2:11-12*

„Tată, dacă voiești, depărtează paharul acesta de la Mine! Totuși facă-se nu voia Mea, ci a Ta.” *Lc 22:42*

Binecuvântați pe Domnul, îngerii Lui, care sunteți tari în putere, care împliniți poruncile Lui și care ascultați de glasul cuvântului Lui. Binecuvântați pe Domnul, toate oștirile Lui, robii Lui, care faceți voia Lui! Binecuvântați pe Domnul, toate lucrările Lui, în toate locurile stăpânirii Lui! Binecuvântează, suflete, pe Domnul. *Ps 103:20-22*

Vezi *1 Cor 7:23-24*.

L. DUMINICA

125. Întrebare: Care este cea de-a patra cerere?

Răspuns: *Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi*, adică ai grijă de toate nevoile noastre trupesti, ca astfel să recunoaștem că Tu ești sursa unică a întregului bine și că fără binecuvântarea Ta nici grija și nici sânghința noastră, nici chiar darurile Tale nu ne-ar aduce vreun folos; și de aceea trebuie să ne punem încrederea doar în Tine, întorcând-o de la orice făptură.

Toate aceste viețuitoare Te așteaptă, ca să le dai hrana la vreme. Le-o dai Tu, ele o primesc; Îți deschizi Tu mâna, ele se satură de bunătățile Tale. *Ps 104:27-28*

Ochii tuturor nădăjduiesc în Tine, și Tu le dai hrana la vreme. Îți deschizi mâna, și saturi după dorință tot ce are viață. *Ps 145:15-16*

De aceea vă spun: Nu vă îngrijorați de viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca sau ce veți bea; nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca. Oare nu este viața mai mult decât hrana și trupul mai mult decât îmbrăcămintea? *Mat 6:25*

„El, în veacurile trecute, a lăsat pe toate neamurile să umble pe căile lor, măcar că, drept vorbind, nu S-a lăsat fără mărturie, întrucât v-a făcut bine, v-a trimis ploii din cer și timpuri roditoare, v-a dat hrană din belșug și v-a umplut inimile de bucurie.” *Fapte 14:16-17*

Astfel, te-a smerit, te-a lăsat să suferi de foame și te-a hrănit cu mană, pe care nici tu n-o cunoșteai și nici părinții tăi n-o cunoscuseră, ca să te învețe că omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice lucru care iese din gura Domnului trăiește omul. *Deut 8:3*

Încredințează-ți soarta în mâna Domnului și El te va sprijini. El nu va lăsa niciodată să se clatine cel neprihănit. *Ps 55:22*

Vezi Ps 104:27-30; Mat 6:25-33; Fapte 17:27-28; Ps 37:3-7, 14-16; 62:11.

LI. DUMINICA

126. Întrebare: care este cea de-a cincea cerere?

Răspuns: *Ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșelilor noștri*, adică binevoiește, de dragul sângelui lui Hristos, să nu ne socotești nouă, bieți păcătoși, toate greșelile și răul care ne afectează întotdeauna, ci dă-ne să găsim în noi mărturia harului Tău: hotărârea neclintită de a-l ierta, din inimă, pe aproapele nostru.

Nu intra la judecată cu robul Tău! Căci nici un om viu nu este fără prihană înaintea Ta. *Ps 143:2*

Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire. *I In 1:9*

Copilașilor, vă scriu aceste lucruri, ca să nu păcătuiți. Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Iisus Hristos, Cel neprihănit. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi. *I In 2:1-2*

Dacă iertați oamenilor greșelile lor, și Tatăl vostru Cel ceresc vă va ierta greșelile voastre. Dar dacă nu iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre. *Mat 6:14-15*

Vezi Ps 51:3-7; 32:1-5.

LII. DUMINICA

127. Întrebare: Care este cea de-a șasea cerere?

Răspuns: *Nu ne duce pe noi în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău*, adică deoarece în noi înșine suntem atât de slabi, că n-am putea dura o secundă, iar dușmanii noștri declarați – diavolul, lumea și propria noastră carne – ne asaltează fără încetare, Te rugăm să ne sprijini și să ne întărești prin puterea Duhului Tău Sfânt ca să le putem rezista cu fermitate și să nu cădem în această luptă spirituală, până când vom obține în sfârșit o victorie deplină.

Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită. *1 Pet 5:8*

Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor în tineretului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești. *Efes 6:12*

Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar pentru că nu sunteți din lume și pentru că Eu v-am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urăște lumea. *In 15:19*

Fiindcă, după omul dinăuntru îmi place Legea lui Dumnezeu; dar văd în mădularele mele o altă lege, care se luptă împotriva legii primite de mintea mea și mă ține rob legii păcatului care este în mădularele mele. *Rom 7:22-23*

Căci firea pământească pofteste împotriva Duhului, și Duhul împotriva firii pământești: sunt lucruri potrivnice unele altora, așa că nu puteți face tot ce voiți. *Gal 5:17*

„Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul, în adevăr, este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă.” *Mat 26:41*

Luați seama, vegheați și rugați-vă; căci nu știți când va veni vremea aceea. *Mat 13:33*

Vezi *In 15:5; Ps 103:14-16; 1 Tes 3:13; 5:23*.

128. Întrebare: Cum închei această rugăciune?

Răspuns: . *Căci a Ta este împărăția și puterea și slava în veci*, adică noi Îți cerem toate acestea pentru că Tu ești Împăratul nostru și fiind stăpân peste orice lucru, poți și vrei să ne dai tot ce-i bun; astfel slava nu ne revine nouă, ci Numelui Tău sfânt, în veci.

„Oricine crede în El nu va fi dat de rușine.” În adevăr, nu este nici o deosebire între iudeu și grec; căci toți au același Domn, Care este bogat în îndurare pentru toți cei ce-L cheamă. *Rom 10:11-12*

Domnul știe să izbăvească din încercare pe oamenii cucernici și să păstreze pe cei nelegiuți, ca să fie pedepsiți în ziua judecății. *2 Pet 2:9*

Și orice veți cere în Numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul. *In 14:13*

Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci Numelui Tău dă slavă pentru bunătatea Ta, pentru credințioșia Ta. *Ps 115:1*

129. Întrebare: Ce înseamnă acest cuvânt scurt, *Amin*?

Răspuns: *Amin* înseamnă: este adevărat și sigur! Căci Dumnezeu mi-a ascultat rugăciunea cu mult mai sigur decât o doresc eu în inima mea.

În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt „da”; de aceea și „amin”, pe care-l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu. *2 Cor 1:20*

Dacă suntem necredincioși, totuși El rămâne credincios, căci nu Se poate tăgădui singur. *2 Tim 2:13*

CUPRINS

LISTA ABREVIERILOR /

PREFAȚĂ /

CUVÂNTUL TRADUCĂTORULUI /

INTRODUCERE /

Partea întâi

DESPRE STAREA CEA REA A OMULUI /

Partea a doua

DESPRE IZBĂVIREA OMULUI /

I. Simbolul apostolic /

Despre Dumnezeu Tatăl și facerea noastră /

Despre Dumnezeu Fiul și mântuirea noastră /

Despre Dumnezeu Duhul Sfânt și sfințirea noastră /

II. Despre sfintele taine /

Despre sfântul Botez /

Despre sfânta Cină /

Partea a treia

DESPRE RECUNOȘTINȚĂ /

Despre Legea lui Dumnezeu /

Despre rugăciune /